

Τυφλόμυγα II

Πληροφορίες

Οι άνθρωποι αρρωσταίνουν στη σκέψη να φορέσουν μία σβάστικα αλλά δεν εναντιώνονται καθόλου στο να φέρουν ως ενδεικτικό πάνω τους ένα σφυροδρέπανο και αυτό δεν είναι σίγουρα «πολιτισμική διάθεση» αλλά προπαγάνδα, η οποία καταφέρνει να διαστρεβλώσει γεγονότα τεράστιας αξίας για τον ρου της ανθρωπότητας περιορίζοντάς τα στο στενό πανωφόρι της κομματικής τοποθέτησης και της μεροληπτικής προκατάληψης.

Η Μπολσεβίκικη Διπλωματία έσπειρε μια δηλητηριώδη παραμόρφωση και συχνά αποσιώπηση σχετικά με «ό,τι δεν χωρούσε στο προκρούστειο κρεβάτι της κατασκευασμένης Ιδεολογίας» για να καλύψει τον κατάφωρο ρόλο του Δούρειου Ίππου, που υποδύθηκαν και τα εγκλήματα, που συντελέστηκαν κατά την κυβερνητική εφαρμογή του κομμουνισμού.

Οι μεγάλες επαναστάσεις, η Γαλλική το 1789 και η Οκτωβριανή το 1917, έχουν κληροδοτήσει στις επόμενες γενιές ένα θεμελιώδες πρόβλημα:

Ενώ ξεσπούν ενάντια στην καταπίεση και διακηρύττουν την Ελευθερία ως ουσιώδη σκοπό, καταποντίζονται σε μια νέα δικτατορία και υποδουλώνουν εκ νέου και οικτρά τις μάζες.

Ο 20ος αιώνας βρίσκει τη Ρωσία σε καθεστώς απόλυτης μοναρχίας στηριγμένο:

- σε μια ευρύτατη αριστοκρατία γαιοκτημόνων και στρατιωτικών
- σε μια παντοδύναμη γραφειοκρατία
- σ' έναν πολυάριθμο κι αφοσιωμένο κλήρο
- σε μια αγροτική μάζα των 75 εκατομμυρίων ανθρώπων, πρωτόγονη, παντελώς αγράμματη και υποδουλωμένη στο φεουδαρχικό σύστημα αφαίμαξης, που είχε πάνω της «δικαίωμα ζωής και θανάτου»
- σε μια βιομηχανία που φυτοζωεί
- σε μια βιοτεχνία πενιχρή
- σε ένα ενδιάμεσο στρώμα ανθρώπων, κατά κύριο λόγο κρατικών γραφειοκρατών και εμπόρων, οι οποίοι συνιστούσαν το κυματοθραυστικό ανάχωμα συντήρησης της απολυταρχικής δομής

Παρ' όλα αυτά οι αγρότες ξεσηκώνονταν συχνά, αν και χωρίς συγκεκριμένο στόχο ανατροπής. Πριν το 1917 είχαν σημειωθεί οι σημαντικής εμβέλειας στασιάσεις, κατά τις οποίες, αν και προκλήθηκε μεγάλη αναταραχή, οι αγρότες εκζητούσαν απλώς κάποια «προσωρινή ελάφρυνση» της δυστυχίας τους:

- τον 17ο αιώνα η εξέγερση του Ραζίν
- τον 18ο αιώνα η εξέγερση του Πουγκατσόφ

Από 'κει κι έπειτα οι ιστορικοί προσδίδουν στα κινήματα τον χαρακτηρισμό «συνειδητά επαναστατικό», επειδή παρουσιάζουν «πρόγραμμα οργάνωσης των μαζών» με στόχο την «ανατροπή». Παραλείποντας ωστόσο να αναφέρουν ότι σχεδόν όλες οι «προσπάθειες» προωθούνται από κύκλους προνομιούχων.

Στην ουσία ερευνώντας σοβαρά όλα τα συστήματα διακυβέρνησης διαπιστώνουμε ότι το παιχνίδι εξουσίας περιορίζεται ανάμεσα σε συγκεκριμένα σύνολα, που ήδη αποτελούν τον κορμό του κράτους. Το στέμμα αλλάζει χέρια αλλά χωρίς να βγει εκτός καθορισμένου πλαισίου.

Ακόμη και στις μέρες μας η εκάστοτε δυσανασχέτηση ψαύει στη δεξαμενή του υπάρχοντος κορπορατισμού για να βρει το «δίκιο» της ή κάποια «ελπίδα». Δεν εκδιώκεται ένας «πομέστσικος = αφέντης» αλλά αντικαθίσταται, με αποτέλεσμα τη «βελτίωση» της καταστολής και τη διόγκωση της αυθαιρεσίας.

Η Ρώσικη Επανάσταση δεν ήταν ποτέ επίτευγμα των Μπολσεβίκων. Τουναντίον επρόκειτο για πραξικοπηματική παρέμβαση στην εξεγερτική διάθεση των ανθρώπων, οι οποίοι, μετά από αιώνες ανέχειας και καταπίεσης έφτασαν στο σημείο της απόλυτης ανυπακοής προς το τσαρικό καθεστώς, και άρχισαν ατάκτως να καταλαμβάνουν τα μέσα παραγωγής και να απαλλοτριώνουν τους αγρούς για να καλλιεργήσουν την τροφή τους.

Ακόμη και η σύσταση του πρώτου Σοβιέτ, στα ρώσικα σημαίνει Συμβούλιο, ως εργατική μονάδα δεν ήταν έμπνευση καμίας ιδεολογικής φράξιας, πόσο μάλλον των μπολσεβίκων, αλλά αποτέλεσμα μιας αυθόρμητης σκέψης-συμφωνίας στους κόλπους μιας άγνωστης ομάδας εξεγερμένων με ιδιωτικό πρόσημο και καθόλου κομματικό αλλά σε πλαίσιο κοινοτισμού.

«Η γέννηση του σοβιέτ ήταν εντελώς ιδιωτικό γεγονός και έγινε σε εντελώς κλειστό περιβάλλον. Μακριά από δημοσιότητα, πλατιά καμπάνια, οργανωτική δραστηριότητα.», αναφέρει ο Volin. Σαφέστατα δεν ήταν εύκολο να ομολογήσουν οι κομματικοί σφετεριστές των τεκταινομένων ότι δεν συνέβαλαν στις εξεγερτικές διαδικασίες αλλά τις κατέστειλλαν ή στην καλύτερη τις οικειοποιήθηκαν με απώτερο στόχο πάλι την καταστολή.

Το Κράτος πάντα εξαπολύει τους σπιούνους του ανάμεσα σε ανθρώπους, που καίγονται για τη λευτεριά, επειδή υπάρχει κίνδυνος κατάρρευσής του.

Το «*Μανιφέστο της 17ης Οκτώβρη*» του 1905, που εκδίδει ο τσάρος και ζητά σύσταση της «*Δούμας του Κράτους*» παραχωρώντας «*πολιτικά δικαιώματα στους αγαπημένους και πιστούς υπηκόους*» αφορά σε παιχνίδι ανταλλαγής προνομίων μεταξύ κάποιων προς παροπλισμό κάποιων άλλων. Ο τσάρος αποσκοπούσε αφ' ενός σε δάνειο από τη γαλλική κυβέρνηση κι όφειλε να δημιουργήσει «*καλές εντυπώσεις επιβολής επί του ποιμνίου*» στους δανειστές και αφ' ετέρου σε κάμψη των αντιστάσεων των σκλάβων.

Η «*Δούμα*» νομιμοποίησε τα διάφορα κινήματα-κόμματα προσεταιριζόμενη τον όποιο παλμό τους και πνίγοντάς τον μέσα σε τεράστιους λάκους ελπίδων, φρούδων και δωροδοκημένων,

Όλοι οι εκπρόσωποι πια αλλοτριωμένοι κι εντελώς σύνομοι άρχιζαν να επεξεργάζονται τη «*συνταγματική υπόστασή*» τους.

Αυτός ήταν και ο ρόλος των Μπολσεβίκων, αφού μέσα στον γενικευμένο ενθουσιασμό προσεταιρίστηκαν το διακύβευμα της εξέγερσης μετατρέποντας τη Φλόγα σε στάχτη, που έθαβε στα σωθικά της ο,τιδήποτε θύμιζε ελευθερία.

Απέναντι στον τσαρικό απολυταρχισμό παρατάχθηκαν:

- Το Συνταγματικό-Δημοκρατικό Κόμμα, το οποίο πρότεινε απαλλοτρίωση ιδιωτικών και κρατικών γαιών, τις οποίες ωστόσο θα ήσαν υποχρεωμένοι οι αγρότες να αποζημιώσουν σε βάθος χρόνου.
- Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα με ηγέτη τον Πλεχάνοφ, το οποίο πρότεινε απαλλοτρίωση γαιών χωρίς αποζημίωση αλλά υπαγωγή των γαιών στο εθνικό κεφάλαιο. Εθνικοποίηση ή Δημοτικοποίηση γαιών.
- Το Σοσιαλεπαναστατικό Κόμμα με ηγέτη τον Lenin, το οποίο πρότεινε κατάσχεση έγγειων περιουσιών και άμεση κατάργηση ιδιοκτησίας. Οι γαίες να υπάγονται στις αγροτικές κοινότητες αλλά υπό τον έλεγχο του Κράτους. Κοινωνικοποίηση γαιών.
- Ο Μηδενισμός του Τουργκένιεφ ως φιλοσοφική και ηθική λίθος στη σκακιέρα των ιδεολογιών, ώστε εν τέλει να απομακρύνεται από τον όρο Ιδεολογία. Εκδηλώνεται ως δυνατή πνοή ατομικής ανταρσίας ενάντια σε κάθε τι που στη Ρωσία επιβουλεύεται την ανεξαρτησία και συντρίβει την ελευθερία του Ατόμου, επιμένοντας σε απλό τρόπο ένδυσης, στην ισοτιμία των φύλων και αδιαφορώντας για τους κανόνες συμπεριφοράς. Ο Μηδενισμός αφορά στην προσωπική υπέρβαση και εξαπολύσει «*λεκτικό-θεωρητικό πόλεμο*» με αφηρημένο τρόπο ως στάση ζωής. Δολίως αρκετοί συγχέουν το ρεύμα του Μηδενισμού με ένα Κίνημα δημιουργημένο από κόμματα σε οργανωτικό πλαίσιο, το οποίο ονόμασαν «*Μηδενιστικό Κόμμα*», παρακλάδι του Μπολσεβικισμού.
- Οι Μαξιμαλιστές, συνιστώσα των σοσιαλιστών, από τους οποίους αποσπάστηκαν, επειδή πρόσβουαν την πλήρη κατάργηση του κράτους ως πολιτικό θεσμό. Παρουσιάζονταν ως «*Ένωση*» και όχι ως Κόμμα. Η δράση ήταν κυρίως «*πολεμική*» και στις εξεγέρσεις πολλά μέλη τους χάθηκαν ως αληθινοί ήρωες. Βρίσκονταν σε κόντρα με τους μαρξιστές, οι οποίοι θεωρούσαν τους μαξιμαλιστές «*τρομοκράτες*», επειδή αρνούσαν γενικά την πολιτική εξουσία και δεν δέχονταν την ιεραρχία στις εργασιακές δομές.
- Άτακτοι πυρήνες αναρχικών, των οποίων η δράση ήταν κομβική αλλά σκληρή με επίμονο κι αταλάντευτο επίδικο την κατάργηση του κράτους.

Όλα τα σοσιαλιστικά κόμματα ιδιοποιούνταν τη μαρξιστική μέθοδο ανάλυσης του κοινωνικού Γίνεσθαι και το 1903 οι μαρξιστές διασπάστηκαν:

- σε μενσεβίκους, που σημαίνει μειοψηφία από τον όρο «μονσίνστρο»
- σε μπολσεβίκους από τον όρο «μπολσίνστρο», που σημαίνει πλειοψηφία

Η μπολσεβίκικη οργάνωση αναδύθηκε μέσα από σοσιαλδημοκρατικούς κύκλους, αναπτύχθηκε μέσω φραξιονιστικών διασπάσεων και εξελίχθηκε σε ένα στρατιωτικό μόρφωμα επαγγελματιών επαναστατών, στο οποίο κυρίαρχη θέση είχαν μικροαστοί διανοούμενοι.

Σχεδιασμένο να υπηρετήσει την κατάκτηση της Εξουσίας και την επικυριαρχία των μαζών, αφού ούτως ή άλλως η τακτική του εδράζεται στον «επαναστατικό κοινοβουλευτισμό» και στο νομικό σπλοστάσιο της αστικής δραστηριότητας, ακολούθησε πραξικοπηματική τακτική, επειδή στην πραγματικότητα οι μπολσεβίκοι αποτελούσαν τη μειοψηφία δεδομένου του ότι άπειρες μικρές ομάδες εξεγερμένων δεν περιλαμβάνονταν σε καμία μεγάλη οργάνωση.

Στην πραγματικότητα η επιρροή των σχισματικών ρευμάτων του μαρξισμού, μπολσεβίκοι και μενσεβίκοι επίσης, ήταν μηδαμινή πάνω στις εξεγερμένες άτακτες ομάδες, «στην πράξη ασήμαντη», σημειώνει ο Volin.

Με τον ίδιο τρόπο και μέχρι και σήμερα διαιωρίζεται η τακτική μέσα από τον θεσμό των συνδικάτων και των κομμάτων, ο ρόλος των οποίων είναι καθαρά διασπαστικός, με μηχανοποιημένο μάλιστα τρόπο. Πρόκειται για έναν μηχανισμό εκκαθάρισης στην ουσία ανάμεσα σε «υποταγμένους» και «ρεφορμιστές», όρος απατηλά μειωτικός ενώ υποκρύπτει την μη-υπακοή στην ουσία όσων δεν θέλουν να υποκύψουν σε κομματική νοοτροπία.

Ο Lenin, «ο πιο αδιάλλακτος απ' όλους», όπως τον αποκαλούσαν, ήταν αυτός που προκάλεσε τη διάσπαση τότε και ευρισκόμενος στην εξουσία αργότερα συνέτριψε κάθε απόκλιση:

- Τον Απρίλιο του 1918 οι Μπολσεβίκοι ως Αρχή πλέον συνέλαβαν στη Μόσχα εκατοντάδες αναρχικούς, τους οποίους θεώρησαν ως τους «πλέον επικίνδυνους» στον σχεδιασμό του «νέου» κράτους. Διεξήχθησαν πολλές εκτελέσεις λόγω «αντίστασης κατά της Αρχής».
- Τον Ιούνιο του 1918 το «Επαναστατικό Δικαστήριο», το οποίο λειτουργούσε ανεξέλεγκτα, εξέδωσε τις πρώτες αποφάσεις, που προέβλεπαν Θανατική Ποινή. Εκτός τις «επίσημες καταδίκες», οι Μπολσεβίκοι άρχισαν να επιδίδονται σθεναρά στην αυτοδικία, η οποία ως φαινόμενο έπαιρνε τρομακτικές διαστάσεις. «Το πρόταγμα της Ουτοπίας ως ιδεολογικοποιημένη πραγματικότητα δεν χάνει τη δομική του θέση στη λειτουργία του Κράτους. Δεν πρόκειται καθόλου για μία αβλαβής ονειρώξη καλοπροαίρετης σκέψης, επειδή όταν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί με το προσφερόμενο διάγραμμα της, εφαρμόζεται αμείλικτη Βία.», όπως υποστηρίζει εύστοχα ο Stéphane Courtois.
- Το καλοκαίρι του 1918 γίνεται απόπειρα δολοφονίας κατά του Lenin, προάγγελος του εμφυλίου που ακολουθεί με την «κόκκινη τρομοκρατία» των μπολσεβίκων να επιχειρεί παγίωση της κυριαρχίας της και την «λευκή τρομοκρατία» των υπολοίπων μαρξιστών να προσπαθεί να λάβει μέρος στην πίττα του κυβερνητικού σχήματος.

Οι άνθρωποι εξουθενωμένοι ήδη από την καταρρακωτική συνθήκη, που είχαν στο ιστορικό τους από τον απολυταρχικό τσαρισμό, έρχονται αντιμέτωποι με την εξαπάτηση εκ μέρους των μπολσεβίκων.

Τα υπεσχημένα, εθνικοποίηση βιομηχανίας και ισοκατανομή αγαθών, δεν ήσαν παρά διακηρύξεις. Τους πρώτους έξι μήνες έγινε μία προσπάθεια ανακατανομής αλλά με τις υποτυπώδεις εθνικοποιήσεις των γαιών και της βιομηχανικής παραγωγής, οι τράπεζες εθνικοποίησαν και τα χρέη.

Η φτωχοποίηση κάπλαζε σε ακόμη χειρότερο βαθμό. Ο αγρότης συνέχιζε να φοβάται τον Κουλάκο αλλά ακόμη περισσότερο πια φοβόταν τις κομματικές ντιρεκτίβες, οι οποίες το Δεκέμβριο του 1918 κατήργησαν εντελώς τις επιτροπές των φτωχών αγροτών, σπρώχνοντάς τους ξανά σε μεγάλες μονάδες παραγωγής. Το ιδιωτικό εμπόριο αντικαθίσταται από «ένα κεντρικά σχεδιασμένο σύστημα διανομής αγαθών σε πανεθνική κλίμακα», το οποίο δεν λειτουργεί στην ουσία παρά υποτυπώδως. Κάποιοι συνέχιζαν να έχουν απρόσκοπτη πρόσβαση στα πάντα, τη στιγμή που άλλοι λιμοκτονούσαν.

Η περιβόητη «ισότητα», που ευαγγελίζονταν, εξαντλούταν σε 36 κατηγορίες σύμφωνα με το μερίδιο της τροφής, που «άξιζαν», και δεν ήταν παρά ένας μηχανιστικός διακανονισμός διαχωρισμών, που άλεθε στις μυλόπετρές του τα Άτομα και τη μοναδικότητά τους μη-έχοντας σε τίποτα να ζηλέψει την πρακτική της Γαλλικής Επανάστασης, κατά την οποία αμαυρώθηκε κάθε αξία και ο «Λαός» κατέστη ένα διακοσμητικό ρυθμιστικό ιδεώδες.

Ο περιβόητος «διεθνισμός», που προέβαλλαν, αναλώθηκε στα στρατιωτικά γνωρίσματα της δομής του μπολσεβίκικου καθεστώτος για να μπορέσει να «διατηρήσει τη συνοχή» των εργατικών δούλων κατασιγάζοντας τις φυγόκεντρες τάσεις ηθών και εθίμων και μεθοδεύοντας μία ρώσικη ηγεμονία. Το καθοδηγητικό όργανο της Κομιντέρν ήταν αδειοδοτημένο να εκδιώκει μέλη άλλης εθνικότητας και να αρνείται τις προτάσεις τους, εγκαθιδρύοντας τοιουτοτρόπως μία σιδερένια πειθαρχία κι έναν δομικό συγκεντρωτισμό.

«Όλη η εξουσία στα εργατικά συμβούλια και όλα τα μέσα παραγωγής στα χέρια των εργατών», ένα από τα «επαναστατικά συνθήματα», δεν αποτυπώθηκε στην πραγματικότητα παρά ως ένα ιδιότυπο σύστημα εξουσίας, που συνδυάζει λόγω της γεωγραφικής θέσεως της Ρωσίας την απολυταρχική οργάνωση του δυτικού κράτους με τον κατασταλτικό δεσποτισμό των ανατολικών εκτάσεων διακυβέρνησης. Ο ίδιος ο Lenin για να εξουδετερώσει τις άλλες φράξιες, δημιούργησε μία ισχυρή οντολογική φράξια με συνωμοτικά χαρακτηριστικά, η οποία συνέτασσε μέχρι και καταλόγους «υπόπτων»:

- είτε προς αποπομπή
- είτε προς τουφεκισμό

Ο Ρώσος μουζικός έφερε το πρωτόγονο ένστικτο της διαίσθησης της αδικίας. Ο αγρότης βίωνε τον σφεταιρισμό της εξουσίας από τη μπολσεβίκικη δικτατορία ως προσβολή και ύβρη. Δεν ένιωθε ωστόσο αρκετά δυνατός για να ξεπεράσει την ανάγκη «οδηγού». Με κόπο είδε τον «μύθο του τσάρου» να αποκαθλώνεται επιτέλους αλλά τώρα στρεφόταν να αγκιστρωθεί ξανά:

- από τους κύκλους «διανοουμένων» που παρουσιάζονταν ως «πρωτοποριακοί»
- από τα Κόμματα, που παραμόνευαν να θηρεύσουν την δράση ως λάφυρό τους
- από τους «επαναστάτες», που επαγγέλονταν την «αιώνια ευτυχία»

Ακόμη και σήμερα το Κόμμα των μπολσεβίκων χρησιμοποιεί τον όρο «οδηγητή» υποβιβάζοντας τα μέλη αυτόματα σε άβουλα όντα, που χρήζουν καθοδήγησης πνευματικής, διοικητικής, ηθικής.

«Ο Κομμουνισμός ήταν αντιθρησκευτικός. Με την έννοια ότι κατέστειλλε δια της βίας όλες τις θρησκείες εκτός τον εαυτό του», ισχυρίζεται ο Νίκος Μπελογιάννης. Οι Θρησκείες καθιστούν τους ανθρώπους εξαρτημένους από μία «σωτηρία» μανιχαϊστικού τύπου. Ομοίως ο κομμουνισμός δηλητηριάζει τη Νόηση με την αίρεση της πάλης των δυνάμεων «Καλού & Κακού».

«Από το πρώτο μόνο πενταετές Σχέδιο των Μπολσεβίκων, 1928-1933, οι εκκαθαρίσεις υπολογίζονται σε 9 με 12 εκατομμύρια. Έγιναν περίπου 3 εκατομμύρια εκτελέσεις και 5 με 9 εκατομμύρια συλλήψεις και εξορίσεις. Οι υπολογισμοί ωστόσο μοιάζουν κατώτεροι της πραγματικότητας» καταγγέλει η Hannah Arendt.

Όντας εξόριστος ο Stalin, παρατσούκλι του Βησσαρίονα Τζουγκασβίλι, που σημαίνει «Χαλύβδινος» πριν τον ξεσηκωμό του 1917 απορούσε με τον «ήπιο» τρόπο, που το τσαρικό καθεστώς αντιμετώπιζε τους «νεκροθάφτες» του, μιας και οι κρατούμενοι-εξόριστοι επαναστάτες:

- δεν υποχρεώνονται σε εργασία
- έχουν πρόσβαση σε βιβλιοθήκες και μελετούν πολύ σε σημείο που να ονομάζουν τις φυλακές «ιδιότυπα πανεπιστήμια»
- μπορούν πανεύκολα να δραπετεύσουν, αρκεί να έχουν θέληση

Κι ενώ αρχικά είχε διαφωνήσει ακόμη και με τον Lenin για την απροθυμία του να συνεργαστεί με άλλες εξεγερμένες ομάδες, γρήγορα ακολούθησε τη γραμμή και, όταν έγινε ο ίδιος άρχων και διοργάνωσε την αιματηρή κάθαρση του κράτους:

- απαγόρευσε οποιαδήποτε μορφή επικοινωνίας, αλληλογραφίας ή παραλαβή δεμάτων
- απαγόρευσε την πρόσβαση σε βιβλιοθήκες
- μετονόμασε όλες τις εγκαταστάσεις κράτησης σε αναμορφωτήρια στρατόπεδα εργασίας

«Μια κραταιά εξουσία επιβάλλεται να διαθέτει ισχυρά καταδιωκτικά όργανα», πίστευε άλλωστε, και η ρήση του αυτή διασαφηνίζει ότι η κομμουνιστική ιδεολογία:

- αφ' ενός λειτουργεί ως κράτος. Μια «Πολιτεία των σκοπών», όπως την έσπειρε το Συμβόλαιο του διαφωτιστή Rousseau για να μπορεί να συντονίζει τις συμπεριφορές των ατόμων μέσω συγκεκαλυμμένης βίας,
- αφ' ετέρου ότι εξουσιάζει κι επομένως αποτελεί ένα θεσμοθετημένο μονοπώλιο των μέσων άσκησης βίας, που χρήζει «δημιουργίας κλίματος περικυκλωμένου οχυρού», για να μπορεί να διαπράττει τα εγκλήματα στο όνομά του.

Η εκκλησιαστική εκπαίδευση του Stalin επηρέασε και διαμόρφωσε όχι το περιεχόμενο αλλά τη μεθοδολογία της Σκέψης του ως ολοκληρωτική.

Γνώριζε ότι ο ευκολότερος τρόπος μετάβασης στην «απουσία κράτους», βασικό αίτημα των ατάκτως εξεγερμένων στη Ρωσία το 1917, που δεν άντεχαν άλλο τη φτώχεια και την καταπίεση των τσάρων, είναι η σύσταση επιμέρους κρατιστικών πλοκαμιών, τα οποία να μπορούν να ενεργοποιηθούν άμεσα και αθροιστικά σε «περίπτωση ανάγκης».

Η οποία «περίπτωση ανάγκης» διατήρησε τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως ανθρώπων. Το Πολιτικό Γραφείο αυτόματα άλλωστε απέκτησε το προνόμιο του «αλάθητου»

Η λέξη gulag αποτελεί ακρωνύμιο του Glavnoe Upravlenie lagerei = Κεντρική Διοίκηση Στρατοπέδων.

Ο όρος «διοίκηση» απλώς επικάλυπτε αλλά περιλαμβάνοντας πλήρως όλες τις τυραννικές διαδικασίες του σοβιετικού συστήματος, που οι ίδιοι οι κρατούμενοι ονόμαζαν «κρεατομηχανή»:

- συλλήψεις
- ανακρίσεις
- μεταγωγές σε βαγόνια ζώων, Οι κρατούμενοι μεταφέρονταν στα στρατόπεδα στιβαγμένοι σε γεμάτα τρένα. Οι φύλακες τους αποκαλούσαν «λευκό κάρβουνο» και άφηναν πτώματα σε κάθε στάση.
- χρόνια εξορία και απομόνωση. «Υποσχέσου τους όσα περίπου θέλουν και μετάφερε τους όσο το δυνατόν μακριά» ήταν η τακτική, ώστε να αποκόπτονται οι άνθρωποι από συνήθειες και γνωστά πρόσωπα προς επίτευξη αφανισμού μεταξύ οικογενειών και συγγενών

- καταναγκαστική εργασία
- βιασμοί
- πείνα
- ψυχο-πολιτικά πειράματα

Η πρώτη μορφή των gulags ανιχνεύεται στην τσαρική Ρωσία, τα γνωστά katorga, που λειτούργησαν από τον 17ο έως και τις αρχές του 20ου αιώνα, και συνιστούσε ένα σύστημα καταναγκαστικής εργασίας των κατάδικων σε περιοχές της Σιβηρίας.

Η Ρώσικη Επανάσταση τα παρέλαβε ως αναπόσπαστο κομμάτι του σοβιετικού συστήματος, όπου οι Μπολσεβίκοι μπορούσαν να φυλακίζουν όλα τα «αναξιόπιστα στοιχεία», όπως αποκαλούσε ο Lenin όσους, των οποίων σφετερίστηκαν και κεφαλοποίησαν τη δύναμη αλλά εκ των υστέρων κατέστειλλαν αγρίως.

Η Κεντρική Επιτροπή αντιμετώπιζε ως «κατασκόπους» και «ενόχους εσχάτης προδοσίας» όλους, όσοι διαφωνούσαν. Αυτομάτως κρίνονταν «άξιοι παρακολούθησης». Θεωρούνταν επιβεβλημένη μία εκτεταμένη «εκκαθαριστική επιχείρηση» εναντίον των «αντιφρονούντων», όχι μόνο στην επικράτεια της ΕΣΣΔ αλλά και παγκόσμια.

Η Πολιτική Αστυνομία αλλά και η Πολιτική Ιατρική με άπειρη αυθαιρεσία ψυχιατρικών πειραμάτων αλλά και ταμπελοποιήσεις «αντιφρονούντων» με ευφάνταστες «διαταραχές», διαδραμάτιζαν ολοένα και μεγαλύτερο ρόλο στη διαμόρφωση ενός τρομοκρατικού καθεστώτος, που κατείχε πλήρως τον δημόσιο βίο εκφυλίζοντας κάθε κοινωνική πτυχή.

Οι εθνικοποιήσεις βιομηχανίας και εμπορίου δεν καταπολέμησαν τη «συσσώρευση», καπιταλιστικός όρος, η οποία κατέστη κεντρικός άξονας τόσο της οικονομίας όσο και της κοινωνίας από το πρώτο κιάλας πενταετές πρόγραμμα της Οκτωβριανής Επανάστασης, αφού στο προσκήνιο τέθηκε ως πρωταρχικός στόχος η ισχυροποίηση της ΕΣΣΔ μέσω ανταγωνιστικότητας.

Οι κάτοικοι, εγκλωβισμένοι σε αχανή εργοταξία υπό μονοπρόσωπη διοίκηση, λειτούργησαν ως πηγή άντλησης υπεραξίας για όλο και μεγαλύτερες επενδύσεις σε μηχανές και όπλα. Η «μέθοδος εργασίας με το κομμάτι» εφαρμόστηκε ευρέως με σκοπό να ενισχύσει τον κανιβαλισμό μεταξύ των εργατών, «ενθάρρυνση ανταγωνισμού» το έλεγαν,

Εκεί εδράζεται και η συντριβή του κοινωνείν άλλωστε. Η «μέθοδος εργασίας με το κομμάτι» χρησιμοποιήθηκε πλατιά και στη Ναζιστική Γερμανία. Είναι οι μισθοί αποδοτικότητας, που ισχύουν μέχρι και σήμερα, βασισμένοι σε πολιτική διαφθοράς, αφού απευθύνονται στην εγωιστική ματαιοδοξία του ανθρώπου. Η εργασία οικοδομεί λοιπόν το κρατικό καπιταλιστικό υπόβαθρο, υποστυλωμένο από τον Εργατο-Αγροτικό Στρατό, ο πυρήνας του ζωτικού ελέγχου των μαζών.

Η Κομιντέρν, αν και εντελώς μειοψηφική κι επομένως καθόλου νομιμοποιημένη:

- αφ' ενός αναζητούσε αγωνιωδώς τη «χημική της καθαρότητα» εκτελώντας πάσα Φωνή αντίθετη
- αφ' ετέρου με την εκστρατεία «μπολσεβικοποίησης», αν και προέτασσε την «ανάγκη προσαρμογής των μεθόδων λειτουργίας στις εθνικές ιδιομορφίες της κάθε περιοχής», βελτιστοποιούσε τον συγκεντρωτισμό

Μέχρι το 1921, λειτουργούσαν ήδη 84 στρατόπεδα σε 43 Περιφέρειες, απώτερος σκοπός των οποίων ήταν να συμβάλουν στην «επανάταξη» των πρώτων εκείνων «εχθρών» του «Λαού». Οι «εχθροί» υπόκειντο σε καταναγκαστική εργασία.

Μέχρι και το αποκορύφωμά του στις αρχές της δεκαετίας του 1950, ο θεσμός των goulags δεν σταματά να επεκτείνεται και να διαδραματίζει πρωτεύοντα ρόλο στη σοβιετική οικονομία καθώς μέσω της καταναγκαστικής εργασίας των στρατοπέδων παραγόταν:

- το 1/3 του χρυσού της χώρας
- περίπου το ¼ του άνθρακα και της ξυλείας
- πλήθος άλλων προϊόντων

Οι κρατούμενοι υποχρεώνονταν σε σκληρή εργασία σε κάθε τομέα της βιομηχανίας, εκτιμάται δε ότι περίπου 18 εκατομμύρια ανθρώπων πέρασαν από το αχανές σύστημα καταστολής. Υπάρχουν μελετητές που μιλούν για πάνω από 50 εκατομμύρια.

Το τσαρικό καθεστώς είχε εμφυτεύσει τη βιομηχανία στη ρωσική επικράτεια για να μην εξαρτάται ως προς τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, κάτι που όμως βοήθησε στην επιβίωση μιας ποικιλότροπης δουλείας και ιδιαίτερα στη διάλυση του χωριού βυθίζοντας τους αγρότες σε άκρατη φτώχεια.

Οι αγρότες εξαναγκάστηκαν να παραδίδουν τρόφιμα στα κρατικά όργανα συγκέντρωσης σιτηρών αλλά να αγοράζουν τα βιομηχανοποιημένα προϊόντα. Το μπολσεβίκικο Κράτος έριχνε επίσης το βάρος στην αγορά-αναβάθμιση εργοστασιακού εξοπλισμού χωρίς να διαθέτει ωστόσο ούτε τα οικονομικά ούτε τα τεχνολογικά χεγέγυα.

Το 1926 συνάπτεται σοβιετο-γερμανική εμπορική συμφωνία, που στηρίζεται σε πλέγμα επιμέρους συμφωνιών γενικότερου ενδιαφέροντος, μέσα από την οποία η Γερμανία καταφέρνει την προσχώρησή της στην Κοινωνία των Εθνών και η ΕΣΣΔ αποκτά πρόσβαση σε δάνειο 300 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η συμφωνία θεωρείται ως αντανάκλαση «κοινής αντίστασης κατά του συστήματος διεθνών σχέσεων».

Ο Lenin αλλά και ο Stalin είχαν ως βασικό τους ορίζοντα την εκβιομηχάνιση της Ρωσίας.

Οι αγρότες ακριβώς επειδή ήταν οργανωμένοι από τον τσάρο σε μεγάλα τμήματα του στρατού, επέδειξαν μία κομβικής σημασίας παθητικότητα στη διεξαγωγή πολέμου εναντίον των εξεγερμένων κι επομένως τεράστιο ποσοστό επιτυχίας της ανατροπής του τσαρισμού ανήκει σε αυτούς. Σκλαβωμένοι και λιμοκτονούντες ήταν οι πρώτοι που απαλλοτριώναν μεγάλα αγροκτήματα και τα καλλιεργούσαν προς επιβίωση. Οι πρώτοι που εξεγείρονταν με τρόπο πρωτόγονο αλλά αποτελεσματικό.

Αντιθέτως η ρωσική διανομή ξοδεύτηκε σε μια ιακωβινίστικη σφραγίδα, η οποία έφερε στοιχεία μικροαστικής υποταγής. Όσον αφορά δε στο βιομηχανικό προλεταριάτο ήταν ήδη διαιρεμένο και υποταγμένο στην ιεραρχία του εργοστασίου, το οποίο δημιουργεί αυτόματα κάστες αρχικά μισθολογικές και δευτερευόντος κοινωνικές. Κατ' εφαπτομένη η ίδια η δομή του εργοστασίου εκφασίζει τους μετέχοντες και τους καθιστά ενεργούμενα της εκάστοτε εξουσίας.

Αριθμητικά οι αγρότες μπορούσαν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση εντελώς μόνοι τους αλλά τους έλειπε η διασαφήνιση του πολιτικού διακυβέματος, το οποίο μοιραία άρπαξαν οι μπολσεβίκοι, των οποίων τα συμφέροντα και η προοπτική απείχε παρασάγκας από εκείνα των απλών αγροτών. Στην ουσία επέβαλαν τα προκρούστεια δεσμά της κομματικής τους δικτατορίας τόσο στην άτακτη αυθεντικότητα των αγροτών όσο και στην μεροληπτική διεκδίκηση ανόδου στην ιεραρχία του προλεταριάτου.

«Ο επαναστάτης σοσιαλδημοκράτης είναι ο ιακωβίνος των μαζών» έλεγε ο ίδιος ο Lenin γνωρίζοντας επακριβώς την προνοητική διάρθρωση των μαζών από την εξουσία, όπως αυτή οφείλει να αποκεντρώνει μικρό κεφάλαιό της δελεάζοντας τη ματαιοδοξία της ανθρώπινης ψυχής και προωθώντας τη «γενική θέληση», ώστε να απομειώνει τους επικίνδυνους κλυδωνισμούς εναντίον της.

Η «γενική θέληση» του Rousseau υιοθετείται πλήρως από τους μπολσεβίκους με όλα τα χαρακτηριστικά της ισοπεδωτικής «ισότητας» και υπό τον μανδύα της «αλληλεγγύης» ως όπιο καταστολής των ασθενεστερών, μετονομαζόμενη «ομοφωνία».

Οι Μπολσεβίκοι πήραν τα ηνία από τις τεράστιες εξεγερμένες μάζες παρουσιαζόμενοι μεσσιανικά ως οι μοναδικοί κάτοχοι της γνώσης και της αλήθειας, όπως ακριβώς οι Ιακωβίνοι στη Γαλλική Επανάσταση, επειδή οι αγρότες δεν είχαν τον Λόγο στην ουσία να διαμορφώσουν το καθ' όλα αληθινό και αυθεντικό ενδογενές κέλευσμά τους.

Όταν οι Μπολσεβίκοι υπόσχονταν «αναβίβαση σε σύγχρονη παραγωγή», θα υλοποιούσαν καθήκοντα της αστικής δομής, αφού τίποτα δεν έλειπε ως πολιτική υποστήριξη:

- Συντακτική συνέλευση
- Οργανωτική υποχρέωση
- Συστήματα εκπαίδευσης, υγείας, φυλακών και διοικητικής αστυνόμευσης

Εξ αρχής ένα ιακωβίνικο πνεύμα δηλαδή με σηματορό του τη δημιουργία μιας αυστηρής οργάνωσης επαγγελματιών επαναστατών, που θα παραμείνει υπάκουο όργανο μιας παντοδύναμης ηγεσίας. Η σκληρότητα βρήκε εύκολα έδαφος, βασισμένη στην απόγνωση εκατομμυρίων ανθρώπων, οι οποίοι πάλευαν για την επίλυση ζωτικών προβλημάτων.

Από τους πρώτους που εγκλείστηκαν στα στρατόπεδα ήσαν αγρότες, «που πήραν τη γη». Εισόδημα που υπερέβαινε τα 300 ρούβλια ετησίως κατ' άτομο ορίστηκε ως «ένδειξη πλουτισμού», παράμετρος, που διευκόλυνε νομικά την κατάσχεση και επέβαλε τη συνεταιριστικοποίηση της παραγωγής των μικρών νοικοκυριών. Η τεράστια μάζα των αγροτών δέχτηκε το βαρύτερο πλήγμα του 20ου αιώνα.

«Όσο πιο γρήγορα γραφτείτε εκουσίως στο κολχόζ, τόσο πιο γρήγορα θα έχετε τρακτέρ, πετρέλαιο, αλάτι, σπύρτα.» Αυτό ήταν το αρχικό σύνθημα υπό το πρόσχημα της «εθελοντικής προσχώρησης», το οποίο μετατράπηκε σ' ένα πολυπλόκαμο γραφειοκρατικό μηχανισμό διοικητικού-πολιτικού-νομικού χαρακτήρα επαχθέστατων μέτρων, που απέληγε σε κατάχρηση εξουσίας. Τη στιγμή που διάσημοι αρθρογράφοι εξυμνούσαν το «ελεύθερο σοβιετικό σύστημα», ολόκληρες περιοχές είχαν εξεγερθεί ένοπλα εκ νέου εναντίον των Μπολσεβίκων και της αγροτικής τους πολιτικής.

Οι αγρότες, που πριν ζητιάνευαν το καθημερινό τους φαγητό από τα συσσίτια του τσάρο και τώρα το στερούσαν ξανά, έβλεπαν ότι ήταν «καλύτερα να πεθάνεις παρά να ενταχθείς στο κολχόζ».

Οι βιομηχανικοί εργάτες αρνιόντουσαν να συνεργαστούν με τα «ελεγχόμενα συνδικάτα» από «χορτάτους διαβόλους και χαφιέδες του Κόμματος».

Τα στοιχεία αντί να συγκεντρώνονται στη Μόσχα, γνωστοποιούνταν με τη δημοσίευσή τους στα επίσημα όργανα της Μόσχας, στην «Πράβδα» και στην «Ιζβέστια», με αποτέλεσμα κάθε περιφέρεια να λαμβάνει έτοιμα τα στατιστικά της, όπως λάμβανε το τυπικό των εντολών.

Συναντάμε το ίδιο «φίρερ -σπρινσιπ», την ίδια «προσωπολατρεία» δηλαδή, που συναντάμε στη ναζιστική Γερμανία.

Είναι εκπληκτική η ποσότητα των πληροφοριών, που δεν εμπεριέχονται στο αρχείο Σμολένσκ, Επιτελείο του Κόμματος, σχετικά με την περίοδο των εκκαθαρίσεων.

Είναι γνωστό ότι οι επίσημες σοβιετικές δημοσιεύσεις είχαν πάντα προπαγανδιστικούς σκοπούς και ήταν ιδιαίτερα αναξιόπιστες, αφού στατιστικό υλικό και αρχικές πηγές καταστρέφονταν επιμελώς αφήνοντας σε «κοινή θέα» τα επιμελημένα «επίσημα αρχεία», τα οποία «ελαχιστοποιούν τα γιγαντιαία εγκλήματα του Stalin λόγω της επαγγελματικής αγάπης των ειδικών προς την επισημότητα».

Είναι χαρακτηριστικό ότι τα μηνύματα, σε όλα τα επίπεδα, επέμεναν σχετικά με «καθήκοντα απέναντι στον σύντροφο Stalin» κι όχι απέναντι στο καθεστώς, το Κόμμα ή τη χώρα.

Τίποτα δεν δείχνει καλύτερα την ομοιότητα των δύο συστημάτων, αν και διανοούμενοι δικαιολογητές-απολογητές του παρεθλόντος αυτού επικαλούνται τον χαρακτηρισμό «σύντροφο» για να περιγράψουν τα «συναισθήματα» της μεγάλης εκκαθάρισεως.

Συχνές δικαιολογίες, που ανιχνεύονται σε μελέτες «ειδικών επιστημόνων», είναι:

- «Ο Stalin δεν γνώριζε τίποτα για την παράλογη βία, που ασκούταν ενάντια στους Σοβιετικούς κατοίκους ή τους διανοητές»
- «Το έκρυβαν απ' τον Stalin»
- «Δεν ήταν υπεύθυνος ο Stalin για τα εγκλήματα και τις θηριωδίες»
- «Οι λειτουργικές δραστηριότητες της αστυνομίας δεν ρυθμιζονταν από το Κόμμα»

Δεν χρειάζεται να υπενθυμίσουμε, ότι τα ίδια ακριβώς έλεγαν οι nazis, μετά την ήττα της Γερμανίας.

Οι «ρόδινες περιγραφές» εξαπατούν διαγωνίζοντας το ηθικό σφάλμα μιας προτεινόμενης καρικατούρας έως και στις μέρες μας.

Τα gulags επισήμως αποσκοπούσαν στην «Ανα-Διαπαιδαγώγηση των Ανθρώπων» με κίνητρο την Πείνα. Οι άνθρωποι τρέφονταν με κριτήριο:

- το είδος εργασίας
- την εκπλήρωση του πλάνου παραγωγής
- τη συλλογική απόδοση της ταξιαρχίας

Οι γιατροί αποτελούσαν μέρος της εξουσίας, όπως και στα ναζιστικά στρατόπεδα. Ήταν επιφυλακτικοί με τις διαγνώσεις και γενικότερα ήταν επιτετραμμένοι για συγκεκριμένα καθήκοντα:

- έστελναν τους κρατούμενους πίσω στην εργασία πριν αναρρώσουν
- απέλυαν τους βαρέως πάσχοντες προς ελάττωση της ζημίας στο πλάνο παραγωγής
- μετακινούσαν τους ασθενείς στα ιδρύματα
- μετέφεραν από νοσοκομεία σε αναρρωτήρια

Έπρεπε να αντιλαμβάνονται την ψευδή ασθένεια, που συχνά προκαλούσαν μόνοι τους οι κρατούμενοι, αυτοτραυματισμός, για να απαλλαγούν έστω για κάποιες μέρες από την εξοντωτική εργασία. Αν κάποιος ήταν «αστήριχτα» επεικής, ακολουθούσε τον δρόμο της φυλάκισης και τον περίμεναν σκληρές τιμωρίες.

Στον μεγάλο Λιμό του 1930, που προκάλεσαν οι κομμουνιστές, άνθρωποι δηλητηριάστηκαν, επειδή έφαγαν άγρια φυτά και σκουπίδια από χωματερές λόγω ακατάσχετης πείνας.

Οι Υγειονομικοί υπεύθυνοι ισχυρίζονταν πως «το προκαλούσαν μόνοι τους για να γλυτώσουν την εργασία».

Ακόμη και οι πιο καλοπροαίρετοι, εξοικειώνονταν με τη μαζική βία. Ταπεινώναν και αποκτήνωναν τους «ασθενείς».

Το κύριο καθήκον του Τμήματος υγειονομικής περίθαλψης ήταν η μεγιστοποίηση του αριθμού εργαζομένων. Υπηρετούσαν το σύστημα σωματικής εκμετάλλευσης προς επίτευξη των ποσοτώσεων και των αριθμητικών στόχων. Τηρούσαν ιατρικοί φάκελοι και συγκεντρώνονταν στατιστικά στοιχεία νοσηρότητας-θνησιμότητας-έξαρσης επιδημιών.

Η χρηματοδότηση του κάθε στρατοπέδου εξαρτιόταν από την «επίτευξη στόχων παραγωγής» με αποτέλεσμα τη μετατροπή της ανθρώπινης πρώτης ύλης σε «ικανότητα σωματικής εργασίας αποδοτικά αξιοποιούμενη».

Όπως και στα ναζιστικά στρατόπεδα, υπήρχε εσωτερική κοινωνική ιεραρχία, η εφαρμογή, επίβλεψη και διαχείριση της οποίας ανατίθετο σε σκληροτράχηλους ποινικούς = *ugolovniki* = «καθ' ἑξίν» εγκληματίες, οι οποίοι αποκαλούνται και ως επαγγελματίες ποινικοί, επειδή μπορούσαν να βασανίζουν. Ληστές, Βιαστές, Δολοφόνοι.

Οι Υπεύθυνοι χάριζαν τους προσερχομένους κατά την άφιξη σε:

- «ωφέλιμους» με «ανώτερη εργασιακή ικανότητα»
- «λιγότερο ωφέλιμους» με «περιορισμένη ικανότητα»
- «ανάξιους», όσοι χρήζουν συνεχή υποστήριξη

Τα κριτήρα ήταν το φύλο, η σωματική τους διάπλαση και η ηλικία. Οι «λιγότερο ωφέλιμοι» ήταν κυρίως:

- γυναίκες
- ηλικιωμένοι
- ανάπηροι & πάσχοντες από μη-ιάσιμες ασθένειες

Αν και ο Εργασιακός Κώδικας του 1932 απαγόρευε τη σκληρή εργασία για τις γυναίκες, η κατηγοριοποίηση της σκληρότητας της εργασίας άλλαζε συνέχεια και ήταν εντελώς σχετική.

«Μετά το λατομείο ασβέστη κι εγώ η ίδια ένιωθα πως η εργασία στην Τάιγκα ήταν σχεδόν σαν να ήμουν σε διακοπές.» παραθέτει η Eugenia Ginzburg, Κοινωνιολόγος-Συγγραφέας, η οποία καταδικάστηκε σε 25 έτη εξορία.

Ωθούμενες από την ελπίδα να γλυτώσουν-απαλλαγούν από την εξοντωτική εργασία, έμεναν συχνά επίτηδες έγκυες.

«Γέννησα λόγω μιας περίπλοκης επιθυμίας, συνειδητής ή ασυνειδητής δεν ξέρω, μόνο για να σταματούν να με χτυπούν» αναφέρουν πολλές σε μαρτυρίες τους.

Η εγκυμοσύνη βέβαια αναγραφόταν στο ειδικό βιβλιάριο κοινωνικού τους *profil* ως «χαμένες εργατοημέρες». Οι συχνότερες αιτίες φυλάκισής τους ήταν:

- η καταγωγή. Πολλά φύλα καυκασίων είχαν εντελώς άλλη νοοτροπία και κοσμοαντίληψη, η οποία δεν ανεχόταν τόσο εύκολα τις ολοκληρωτικές πρακτικές. Στις χώρες της Βαλτικής οι άνθρωποι έφταναν σε σημείο να λένε ότι «καλωσόρισαν τους nazis ως απελευθερωτές» λόγω της αδυσώπητης σκληρότητας των κομμουνιστών. Χωρίς σαφώς να ξέρουν ότι αυτό που του περίμενε ήταν «μία κόπια των βασανιστηρίων, που είχαν υποστεί». Στις άγριες στέπες της Καλμουκίας εκτοπίστηκαν ολόκληρες εθνοτικές κοινότητες λόγω «ανυπακοής».
- η θρησκευτική πεποίθηση
- η εργασιακή απειθαρχία
- οι έφηβες που δραπέτευαν επειδή δεν άντεχαν τη ζωή στην πόλη και στο εργοστάσιο. Τις έκλειναν στο στρατόπεδο της Κολιμά, όπου το κράτος τις μετέτρεπε σε πόρνες

Και σίγουρα δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τη δεκαετία του 1920 οι εβραίοι εγκατέλειπαν την ανατολική Ευρώπη μαζικά, αναζητώντας καταφύγιο από τον αντισημιτισμό στη Γερμανία, η οποία απεδείχθη επίσης «κραταιά αντισημιτική». Η άποψη ότι το έγκλημα της εξόντωσης των εβραίων, οι οποίοι κατηγορούνταν και διώκονταν στη Γερμανία για «σιωνισμό» και στη Ρωσία για «κοσμοπολιτισμό», επιβλήθηκε από μία ομάδα τρελών σε μία άβουλη Ευρώπη είναι αστείο, αν όχι λίαν επικίνδυνο.

Τα παιδιά κρίνονταν ως «πλέον ζημιογόνα», επειδή δεν αποφέρουν καθόλου έσοδα και συνήθως είναι ευάλωτα σε αρρώστιες, παραμέληση, κακοποίηση, πείνα λόγω περικοπής τροφίμων. Υφαρπάσσονταν από τις μητέρες τους και κλείνονταν σε ειδικά στρατόπεδα με «χαμηλής αξίας άτομα» για την οικονομική ανάπτυξη.

Όλοι οι νεοφερμένοι υπόκειντο σε σωματική έρευνα και ιατρική εξέταση προς κατηγοριοποίηση για εργασιακή ικανότητα. Ξυρίζονταν πλήρως, όλο το τριχωτό του κορμιού υποχρεωτικώς, και έμπαιναν σε υποχρεωτική καραντίνα, κάτι που χρησίμευε για:

- προστασία από ψείρες και μεταδοτικές ασθένειες
- εξευτελισμό των κρατουμένων και τσάκισμα των αρχικών αντιστάσεών τους

Πολλοί μαρτυρούν ότι ο «*Επικεφαλής ιατρικής εξέτασης Γέρσεβο Σαμσόνοφ άγγιζε με ικανοποίηση τους μυώδεις δικέφαλους, τις πλάτες και τους γλουτούς των νεοφερμένων*».

Η πελάγρα, ασθένεια βασισμένη στο πραγματικό αίτιο του υποσιτισμού, χαρακτηριζόταν ως «*διατροφική διαταραχή*» και χρησιμοποιούταν για να αξιολογήσει κρατούμενους ως «*κατώτερη εργατική δύναμη*».

Για να κερδιθούν λίγες μέρες ξεκούρασης οι κρατούμενοι κατέφευγαν σε:

- κατάποση αφεψήματος καπνού = έντονοι καρδιακοί παλμοί
- κάψιμο βαλάνου πέους ή χειλιών αιδοίου = πληγές που προσομοιάζουν με συμπτώματα σύφιλης
- τοποθέτηση ξύσματος μολυβιών στα βλέφαρα = μόλυνση ματιού
- έκθεση δαχτύλων σε κρύο = κρυοπαγήματα
- κατάποση αλουμινένιων αντικειμένων = πλύσεις στομάχους, εντέρου ή και εγχείριση
- κατάποση σαπουνιού = δηλητηρίαση
- επάλειψη πληγών με περιττώματα ή χόμα = μόλυνση

Ο αυτοτραυματισμός και η άρνηση εργασίας κρίνονταν ως «*σοβαρό έγκλημα κατά του κράτους*». Οι βασανισμοί, που ακολουθούσαν με ανελέητο ρυθμό, προπαγανδίζονταν ως «*αγώνας κατά της εγκληματικότητας*».

Σύμφωνα με τα άρθρα 457-458 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας της ΡΣΟΣΔ τα Δικαστήρια είχαν τη δικαιοδοσία να απολύουν πρόωρα Κρατούμενους μόνο σε περίπτωση «*σοβαρής ανίατης ασθένειας*» ή σε περίπτωση «*ψυχικού νοσήματος*», οι οποίοι οδηγούνταν σε ψυχιατρικά κολαστήρια.

Σύμφωνα με τις επίσημες οδηγίες η σταλινική ηγεσία δεν ήθελε να μετακυλήσει το κόστος των αναπήρων από το gulag στο Λαϊκό Επιτροπάτο Υγείας, κι επομένως η φροντίδα τους αποδιδόταν στους συγγενείς.

«*Το λάκκο με τα πώματα τον σκέπαζαν με πέτρες, αλλά η γη δεν δεχόταν νεκρούς: ήταν καταδικασμένοι να μη λιώσουν ποτέ στο αιώνιο ψύχος του Αρκτικού Βορρά*»...

Όταν ανακοινώθηκε επίσημα η παύση λειτουργίας των gulags, οι σοβιετικές αρχές ήρθαν αντιμέτωπες με ένα σοβαρό πρόβλημα. Παρ' όλη την αποχώρηση των κρατουμένων, τα ορυχεία έπρεπε ακόμη να λειτουργούν.

Ποιά κοστοβόρα προνόμια θα έπρεπε πια να προσφερθούν στους δυνητικούς ανθρακωρύχους, ώστε να μετακομίσουν ξανά στην απομονωμένη, ψυχρή περιοχή;;;

«Η αναπαλλοτρίωτη αρετή κάθε μπολσεβίκου, είναι η ικανότητά του να αναγνωρίζει τους εχθρούς του Κόμματος, παρά τις όποιες μεταμφιέσεις τους» διατείνεται ο Stalin, αλλά όπου «εχθρός» συνιστά ένα εντελώς απροσδιόριστο έδαφος, πάνω στο οποίο μπορεί κάποιος να χτίσει αυθαιρέτως όποιο οικοδόμημα θέλει.

Τακτική που συνεχίζει να υφίσταται με τις «ψυχικές διαταραχές» και διαιωνίζεται έως και τις μέρες μας σε παγκόσμιο επίπεδο, χιλιάδες άνθρωποι δέσμοι εγκλεισμών.

Όσον αφορά στη Ρωσία, η ρώσικη παροιμία «*ξυλοδαρμός σημαίνει αγάπη*» παραμένει αναλλοίωτη μέσα στον χρόνο. Τα gulags συνεχίζουν ως σήμερα την ύπαρξή τους, μετονομαζόμενα σε «σωφρονιστικές αποικίες» και καταγεγραμμένα ως «κοινωνικές δομές». Πάλι ένας «ανθρωπιστικός φερετζές» δηλαδή ιδεολογικοποιεί την καταστολή.

Οι «σωφρονιστικές αποικίες» καταστέλλουν συνδυάζοντας την ανειδίκευτη εργασία σε μικρά απομονωμένα χωριά με την εκάστοτε ποινή.

Τίποτα δεν χαρακτηρίζει καλύτερα τα ολοκληρωτικά κινήματα αλλά και τη δόξα των αρχηγών τους, όσο η εκπληκτική ευκολία, με την οποία αναπληρώνονται. Ο παράξενος μαγνητισμός, που εκπέμπουν, δείχνει ότι η Γοητεία μπορεί να έχει και βαθιά μαζικό πρόσωπο.

Η ιστορία έχει δείξει ότι, αν για τους nazis «*το έγκλημα ασκεί μια μακάβρια έλξη*», για τους μπολσεβίκους «*δεν υπάρχουν ηθικά κριτήρια*».

Αν υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στον ναζισμό και τον κομμουνισμό, σίγουρα δεν εντοπίζονται στην υποτιθέμενη «ανθρωπιστική επαγγελία», όπως ψευδώς διατείνονται οι μπολσεβίκοι, αλλά στο camouflaging των κομμουνιστικών εγκλημάτων, τη στιγμή που οι nazis δρουν με απροκάλυπτο κυνισμό. Τα εγκλήματα ωστόσο κρίνονται ως υπαρκτά έργα και όχι ως «ιδανικο-κρατία».

Διανύοντας τον 21ο αιώνα βρισκόμαστε εγκλωβισμένοι σε έναν ολοκληρωτισμό, που έχει τις ρίζες του στις τακτικές στρατοπεδικής εξόντωσης με χαρακτηριστικά τόσο των ναζιστικών όσο και των μπολσεβίκικων πρακτικών, στις οποίες ωστόσο προστίθενται ως νέα εργαλεία τα τεχνολογικά επιτεύγματα.

Επομένως μπορούμε να ομιλούμε για την εμφάνιση ενός ιδιότυπου τεχνο-φασιστο-μπολσεβικισμού. Η προπαγάνδα σφυροκοπά ανελέητα τον ανθρώπινο Νου καθλώνοντάς τον σε μία άνευ προηγουμένου νευρωτική αυταπάτη, η οποία νομιμοποιείται ως εναλλακτικό άλλοθι προς συνέργεια στις θηριωδίες.

Στρατευμένοι Homos Ideologicus ιδεολογικοποιούν την πραγματικότητα και θεωρητικοποιούν τα εγκλήματα, που συμβαίνουν μπροστά στα μάτια μας.

Έτσι το Έγκλημα αποστεώνεται από τα τεκμήριά του με «*επιστημονικό τρόπο*» και νομιμοποιείται η διαστρέβλωση των γεγονότων έναντι των αντικειμενικών συνθηκών.

Η διαστρέβλωση αφορά στην υποταγή της εμπειρίας στο ιδεώδες. Ενώ το βλέπεις δηλαδή ότι είναι μαύρο, ποινικοποιείσαι επειδή δεν συμφωνείς ότι είναι άσπρο.

Όταν έχουμε οι άνθρωποι στη φαρέτρα μας τα γεγονότα των στρατοπέδων ως ιστορικά εχέγγυα πλέον, θα έπρεπε να είναι αδύνατον να υποπίπτουμε ξανά στο αυτιστικό δίλημμα επιλογής ανάμεσα σε χιτλερισμό ή κομμουνισμό ως «*μοναδικές προσφερόμενες λύσεις εξόδου*».

«Όταν, κατά την έναρξη της περιόδου του Διαφωτισμού, το Κράτος όριζε τη Λογική

Η Λογική αδειοδοτήθηκε από το Κράτος να ορίσει τον εαυτό της ως τον μόνο σοφό

Γνώριζε πως δεν γνώριζε τίποτα

Γνώριζε πως παρουσιάζει ως «ορθό» τον παράφρονα εαυτό της

Γνώριζε πως οδηγεί τον Κόσμο στη Σκιά της γνώσης και όχι στην ίδια τη Γνώση», όπως αναφέρει ο Michel Foucault...

Και δυστυχώς το ερώτημα, που έθεσε πριν αιώνες ο Σενέκας παραμένει επίσης αναλλοίωτο εις το διηνεκές:

«Τόσο κοντά είναι η ελευθερία, κι υπάρχουν ακόμη δούλοι;»

Το «Τυφλόμυγα – II» αποτελεί το 2ο μέρος του έργου «Τυφλόμυγα» και αποπειράται να προσεγγίσει τις θηριωδίες στα ρώσικα στρατόπεδα συγκεντρώσεως Gulags.

Τυφλόμυγα – II

Διάλογοι Ερμηνευτών

Γυναίκα 1η:

Με τον Renard
Παίζαμε στην ίδια γειτονιά

Γυναίκα 2η:

Πάνε Χρόνια που πέθανε...

Γυναίκα 3η:

Χωρίζαμε το Τοπίο...

Ανδρας:

Σε blockchain

Γυναίκα 2η:

Πάνε Χρόνια που πέθανες...

Γυναίκα 1η:

Φορτίζαμε στην ίδια
5G Κεραία

Γυναίκα 2η:

Πάνε Χρόνια που πέθανα
Ακούω τι σκέφτεσαι

Γυναίκα 1η:

Δεν σκέφτομαι
Ώσπου μαύρισαν τα Φύλλα του

Ανδρας:

Τον παράτησες εκεί και έφυγες

Γυναίκα 1η:

Τον παράτησα εκεί και έφυγα...
Πάψε!

Γυναίκα 3η:

Του έδωσες και Ξύδι

Γυναίκα 1η:

Του έδωσα και Ξύδι...

Ανδρας:

Να πει, όταν διψούσε

Γυναίκα 1η:

Να πει, όταν διψούσε...

Ανδρας:

Όταν σου ζητούσε νερό

Γυναίκα 1η:

Όταν μου ζητούσε νερό...

Alexander:

28 μέρες φυλακισμένοι
Στο αμπάρι του Buford
Συνωστισμένοι
Σ' αυτή την υγρή και βρωμερή ατμόσφαιρα

Emma:

Ανυπομονώ **Alexander**
Να δω τη «μάτουςκα Ρωσία»
Τον «Ρώσο ντουμπινούσκα»

Φύλακας:

ΓΟΒΗΟΚ
Τιποτένιοι!
Να αξιολογηθεί η ανθρώπινη Ύλη
Να δηλωθεί άμεσα ως

Γιατρός:

«Ικανότητα σωματικής εργασίας»

Φύλακας:

Στους στατιστικούς Πίνακες
Ανέβα!

Γιατρός:

Πόσο;;;

~ ~ ~ ~

Yaraslaf:

Ψάχνω τη μαμά
Με λένε Rabyeda
Έτσι είπαν
Αλλιώς με φώναζε η μαμά

~ ~ ~ ~

Emma:

Και το Θαύμα που πήρε σάρκα και οστά

Alexander:

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά

Emma:

Τα πιο ανολοκλήρωτα ακόμη νεανικά μας όνειρα

Alexander:

Το Όραμα της ανθρώπινης «αδελφосύνης»

Emma:

Η «Κοινωνική Επανάσταση»
Θα μπορούσα ν' αφήσω την καρδιά μου *Alexander*
Θυσία στα πόδια της...

~ ~ ~ ~

Γιατρός:

Μέσα από το αγκαθωτό συρματοπλέγμα
Οι άνθρωποι ήταν απλώς σώματα
Σώματα ξυρισμένα
Και γυμνά
Σε υποχρεωτική
Ατομική καραντίνα
Εκεί ήταν πανεύκολος ο εξευτελισμός των κρατουμένων

~ ~ ~ ~

Σύζυγος Zorin:

Οι ιδέες της ισότητας και της αγάπης
Που δίδαξε ο Ναζωραίος

Zorin:

Πραγματώνονται τώρα στη Ρωσία

~ ~ ~ ~

Pabyeda:

Κυκλοφορώ μόνο με το Φυλλάδιο Εργασίας
Πιστοποιεί την παραγωγικότητα
Σε ποιο δωμάτιο μένω
Πόσες φορές με συνέλαβαν
Αν είμαι «ταξικός εχθρός»
'Η «anti-κοινωνικό στοιχείο»
Όπως η Κίτρινη Κάρτα στο τσαρικό καθεστώς
Για τις πόρνες
Χωρίς αυτό δεν κάνεις βήμα

~ ~ ~ ~

Alexander:

Ο *Zorin* μας λέει ψέμματα

Emma:

Είναι σίγουρο ότι μας εξαπατά

Alexei Stakhanov:

Το Παν
Είναι η Πίστη στην Ιδεολογία
Μου είχαν υποσχεθεί πως «θα αλλάξουμε τον Κόσμο»...

Alexander:

Οι Κόκκινοι Φρουροί συλλαμβάνουν όποιον βρουν

Emma:

Χιλιάδες άνθρωποι εξεγέρθηκαν

Alexander:

Χωρίς να συναινέσουν ποτέ στην κυριαρχία των Μπολσεβίκων

~ ~ ~ ~

Φύλακας:

Έκανα τατουάζ
Άφηνα μακρυά Νύχια
Και ακάθαρτα
Ένας ugoIonniki
«Υπότροπος Εγκληματίας»
Παντού υπήρχαν Στρατόπεδα με «χαμηλής αξίας» άτομα
Μπορούσα να βασανίζω χωρίς καμία Τύψη...

~ ~ ~ ~

Emma:

Γιατί κατηγορείσαι;;

Τσιγγάνα:

Για νομαδική ζωή

~ ~ ~ ~

Emma:

Δύσκολα παραιτούμαστε
Απ' τα μεγάλα μας όνειρα...
Ήρθα στη Ρωσία γεμάτη ελπίδες
Να βρω μια χώρα νεογέννητη
Με το λαό δοσμένο στην επαναστατική ανοικοδόμηση

~ ~ ~ ~

Emma:

Γιατί τόσα στρατόπεδα συγκέντρωσης;;

Zorin:

Οι σκοτεινές πλευρές είναι δικαιολογημένες

Ψυχίατρος:

Ο Νικολάι Λένιν, κυρία, είναι ιδιοφυΐα!
Αυτός συνέλαβε τον «επιστημονικό έλεγχο»

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:

Το ανθρώπινο Κεφάλαιο
Πρέπει να δουλεύει
Μέχρι να φθαρεί

~ ~ ~ ~

Σύζυγος Zorin:

Οι Αναρχικοί διέλυσαν τη Συντακτική Συνέλευση

Zorin:

Υπάρχουν και κάποια προβλήματα

Alexander:

Όχι και «προβλήματα»
Μια μηχανιστική θεωρία είναι ο μαρξισμός

Emma:

Στην υποδούλωση του ανθρώπου αποσκοπεί

Alexander:

Οι Μπολσεβίκοι είναι προσκολλημένοι στην εκβιομηχάνιση

Emma:

Παρεμποδίζονται εντελώς οι Αγρότες

Alexander:

Πώς γίνεται να εξεγείρεσαι
Και μετά να οργανώνεις ξανά την εξουσία

Σύζυγος Zorin:

Ο ίδιος ο Lenin
Θρηνεί!

Zorin:

Για την «αναγκαιότητα του πολεμικού κομμουνισμού»

Σύζυγος Zorin:

Με «Αγάπη» αυτή τη φορά

Emma:

Με την «Αγάπη» υποδουλώνουμε άλλωστε
Και τυραννούμε αποτελεσματικότερα

Rabyeda:

Μικρή μου Yaraslaf
Η Οχράνα που έγινε Cheka
Βλασοβίτες
Σταχανοβίτες
Μπολσεβίκοι
Ένας Κολχόζνικ τρώει απ' όλους ξύλο

Ψυχίατρος:

Το Βιβλιάριο Εργασίας σου είναι ξεκάθαρο
«Απολύθηκες για *sabotage* του πλάνου παραγωγής»

Τρόφιμη:

Κι εδώ τί είναι;;
«Επαναστατικό Δικαστήριο»;;;

Ψυχίατρος:

«Προληπτική Θεραπεία»

Τρόφιμη:

«Θεραπεία» από τί;;;
Θέλω να δω το παιδί μου...

Ψυχίατρος:

Ξέχασες ότι κοιμήθηκες;;
Στην Ξύλινη Παράγκα

Τρόφιμη:

Κλέψατε το παιδί μου

Ψυχίατρος:

Τα παιδιά ανήκουν στο Παραγωγικό Κέντρο

~ ~ ~ ~

Yaraslaf:

Θυμάμαι τη μαμά
Στη ραπτομηχανή
Της ζητούσα βελόνα και κλωστή
Θυμάμαι τη μαμά
Κουβαλούσε πέτρες
Στις ράγες του τραίνου
Έπεφτε συνέχεια κάτω
Αλλά με αγκάλιαζε...

~ ~ ~ ~

Στρατιώτης:

Η Κοινωνία κινδυνεύει από τους «αναξιόπιστους»

Emma:

Όσους πετάξατε στις χωματερές

Alexander:

Τσάμπα εργατική δύναμη με το φερετζέ του «εχθρού»

Emma:

Οι σακατεμένοι στα catorga είναι οι «αναξιόπιστοι»;;;

Στρατιώτης:

Ο Σκοπός αγιάζει τα μέσα...

~ ~ ~ ~

Ψυχίατρος:

Η Δουλειά

Η Δουλειά

Η Δουλειά

Είναι δια-σκέ-δα-ση

Για το Σοβιετικό Λαό

~ ~ ~ ~

Emma:

Πού πάμε;;

Zorin:

Θέλει να σε δει ένας εκπρόσωπος των Αναρχικών

Emma:

Στην Αμερική οι Αναρχικοί ήταν κυνηγημένοι

Αναγκάζονταν να συναντιούνται σε μια βρωμερή αίθουσα της Orchard Street στη Νέα Υόρκη

Zorin:

Ή στο σκοτεινό δωμάτιο ενός βρωμερού Saloon

Emma:

Τα ξέρεις λοιπόν καλά...

Zorin:

Εκεί έζησα χρόνια *Emma*

~ ~ ~ ~

Emma:

Λαχταρούσα

Να πάρω μέρος

Στο μεγαλόπνοο Όραμα!

Η ρώσικη πραγματικότητα μου φάνηκε τερατώδης

Ολότελα ξένη απ' τη Γη της Επαγγελίας

Sadraskaya:

Η Χώρα σπαράσσεται από εμφύλιο

Ψυχίατρος:

Είναι οι «αντικειμενικές συνθήκες»
Του Οράματος...

Sadraskaya:

Για ποιά όραμα μιλάτε;;

Yaraslaf:

Λιμοκτονούμε

Sadraskaya:

Λιμοκτονούμεεεεε...

Ψυχίατρος:

Σχιζοφρενείς «Αποστάτες»

Sadraskaya:

Είστε Ψεύτες

Ψυχίατρος:

Πώς γίνεται να σας αφήσουμε
Να καταστρέψετε το Όραμα...

Sadraskaya:

Δεν υπάρχει ούτε ένα ξύλο για ζέσταμα
Τα τρόφιμα πάνε όλα στο Κολτούσι

Ψυχίατρος:

«Κολτσάκ»!
Όρθιες!

Ψυχίατρος:

Τραγουδήστε!

Ψυχίατρος:

Και τώρα!
Τραγουδάμε τη «Διεθνή»...

Ψυχίατρος:

Εμπρός της Γης οι Κολασμένοι
Τραγούδα!
Τραγούδα κι εσύ!
Τραγούδαααααα...

Γιατρός:

Κάθε κρατούμενος
Είχε καταγραφές απολύμανσης
Sanitarnaia kartochka
Στην Υγειονομική καρτέλα
Sanitarnyi passport
Στο Βιβλιάριο υγείας
Αυτό καθόριζε
Την εργασιακή ικανότητα...

~ ~ ~ ~

Zorin:

Η Κόκκινη Αυγή φωτίζει

Σύζυγος Zorin:

Και δεν είναι ώρα!
Να τα τινάξουμε όλα στον αέρα

Alexander:

Διαφωνώ θεωρητικά
Και μακάρι να διαψευστώ...

~ ~ ~ ~

Ψυχίατρος:

Το καθεστώς των στρατοπέδων

Ψυχίατρος:

Το καθεστώς των στρατοπέδων

Ψυχίατρος:

Είναι φασιστικό
Αλλά εγώ

Ψυχίατρος:

Αλλά εγώ αραμένω Κομμουνίστρια

Ψυχίατρος:

Με κάθε κόστος...

~ ~ ~ ~

Emma:

Γιατί ένας Αναρχικός ζει
Σ' ένα τέτοιο βρωμερό ερείπιο;;;

Αναρχικός:

Νέοι Δυνάστες στο προσκήνιο

Emma:

Πολεμούσα αμείλικτα
Εναντίον του εαυτού μου
Είναι αδύνατον!
Αδύνατον να πεισθεί κάποιος
Για κάτι που δεν θέλει να πεισθεί
Η Ρωσία απεικονίζει την Επανάσταση
Σαν μια φριχτή διαστροφή
Μια φριχτή καρικατούρα
Της Νέας ζωής...

~ ~ ~ ~

Υπηρέτρια:

Υπάρχει λίγο ξύδι;;

Rabyeda:

Ξυδι;;

Αναρχικός:

Ποιός θέλει τέτοιες πολυτέλειες!

Υπηρέτρια:

Ο αφέντης μου εργάζεται πολύ σκληρά
Δικαιούται κάτι παραπάνω

Αναρχικός:

Ο Ζηνόβιεφ μας το παίζει αφέντης πια;;

Rabyeda:

Για να ξεφορτωθούμε τους αφέντες δεν ξεσηκωθήκαμε;;

Ψυχίατρος:

Ο Ζηνόβιεφ δεν είναι αφέντης

Alexei Stakhanov:

Ούτε ανώτερος από μας

Τσιγγάνα:

Δεν δικαιούται τίποτα παραπάνω

Emma

Ακούς εκεί!
Αφέντης

Τσιγγάνα:

Ληστέψτε τους Ληστές

Sadraskaya:

Ο Μπάριν έχει απ' όλα

Ψυχίατρος:

Και τί ξέρεις εσύ από καταλόγους στατιστικής

Sadraskaya:

Ο Μπάριν έχει λευκό ψωμί

Ψυχίατρος:

Ο «χρυσός ιδρώτας» τους είναι το Μέλλον του Κράτους

Sadraskaya:

Ο Μπάριν έχει ρούχα και τσάι

Ακόμη και σο-κο-λά-τα...

Στρατιώτης:

Μισό καρβέλι ψωμ

Πόρνη:

Μισό καρβέλι ψωμί κι ένα κομμάτι σαπούνι

~ ~ ~ ~

Yaraslaf:

Μας τάζαν μόνο πατάτες

Οι γυναίκες σφουγγάριζαν

Μας έντυναν

Μας έδερναν

Αλλά η μαμά πουθενά

Για κάποιο λόγο ήμουν μόνη

Στα 13 μπορούσα ήδη

Να ικανοποιώ τις σεξουαλικές ορέξεις

Μιας ολόκληρης ομάδας ξυλοκόπων

Σοκαρίστηκες;;;;

Είχα «αναμορφωθεί»

Κατά τον Νόμο του 1935

Μ' «έσωσε» η σωφρονιστική εργασία...

~ ~ ~ ~

Σύζυγος Zorin:

Επιτίθεσαι στην Κομμουνιστική Κυβέρνηση

Zorin:

Είσαι αγνώμων *Emma*

Η Ρωσία σε δέχτηκε με «Αγάπη»

Emma:

«Αγάπη»!

Με τέτοια σκληρή μεταχείριση προς τους ανθρώπους;

~ ~ ~ ~

Γιατρός:

Σώματα κατάλληλα

Ή εξασθενημένα

Προς εργασία

Έπρεπε απλώς να βάλω τη σφραγίδα μου

Οι κρατούμενοι και το μέλλον του στρατοπέδου

Στα χέρια μου

Χα Χα Χα...

~ ~ ~ ~

Zorin:

Ω! Μεγάλε Στάλιν

Ψυχίατρος:

Αρχηγέ των Λαών

Zorin:

Εσύ βοηθάς τους ανθρώπους να γεννηθούν

Ψυχίατρος:

Εσύ καρποφορείς τη Γη

Zorin:

Εσύ ανθίζεις την Άνοιξη

Ψυχίατρος:

Εσύ ανανεώνεις τους αιώνες

~ ~ ~ ~

Αναρχικός:

Μπα!

Σε ίδιο Κελί με σταχανοβίτη!

Alexei Stakhanov:

Ёб твою мать

Δεν είμαι ένας απλός σταχανοβίτης...

Είμαι ο ίδιος ο **Alexei Stakhanov**

Αναρχικός:

Ξέρω!

«Κεφάλαιο υψηλής παραγωγικότητας»

Alexei Stakhanov:

Και σου φαίνεται απλό αυτό;;;
Μπάσταρδε!
Στις 31 Αυγούστου 1935
Εξόρυξα 104 τόνους άνθρακα
Σε 5 ώρες και 45 λεπτά

Αναρχικός:

Για το Κόμμα ρε γαμώτο!

Alexei Stakhanov:

Ебать мозги
14 φορές πάνω από τη νόρμα παραγωγής
Απόδοση στο 125% αντοχής

Αναρχικός:

Σκύλε!
Μια στιγμή δεν σκέφτηκες
Πως άλλοι άνθρωποι θα πεταχτούν στις χωματερές
Ως «Φύρα Κεφαλαίου»

~ ~ ~ ~

Rabyeda:

Όχι!
Δεν κλαίω
Χα Χα Χα
Οι «Επαναστάτριες» δεν έχουν συναισθήματα
Έλαβα εντολή!
Να παρελάσω!
Μετά από 14 ώρες δουλειά
Αλλιώς θα μου έκοβαν τη μερίδα φαγητού
Τη μερίδα...
Θα μου την κόβαν...
Για ένα κομμάτι ψωμί
Και λίγο κιπάτοκ
Ωραία τα λέτε
Αλλά εγώ
Είμαι νηστικήηηη...
Ακόμη κι ο Ήλιος
Δεν στρέφει ποτέ το βλέμμα του επάνω μας...

~ ~ ~ ~

Emma:

Πορνεία στη Ρωσία;;

Zorin:

Η Σοβιετική Κυβέρνηση έκλεισε τους Οίκους Ανοχής
Η ανέχεια όμως είναι μεγάλη...

Alexander:

Και τί κάνουν τα Σοβιέτ γι' αυτές τις δύσμοιρες;;

Emma:

Οι «Κόκκινοι Επαναστάτες» καταδέχονται ν' αγοράζουν γυναίκες που πεινούν;;

Zorin:

Κάπως πρέπει να ξεδίνουν και οι «Επαναστάτες» **Emma**

Οι «Επαναστάτες», που εσύ κοροϊδεύεις

Είναι οι μόνοι άλλωστε που μπορούν να αγοράζουν

Alexander:

Είναι οι μόνοι άλλωστε με πρόσβαση σε περισσότερες μερίδες

~ ~ ~ ~

Φύλακας:

Πέθαιναν συνέχεια στρατοπεδευμένα παιδιά:

- πνευμονία
- φυματίωση
- δυσεντερία

Ήταν πανεύκολο να με εντάξουν

Στην εσωτερική κοινωνική ιεραρχία

Να μου αναθέσουν την επίβλεψη και τη διαχείριση

~ ~ ~ ~

Emma:

Γιατί ένας Αναρχικός κρύβεται στην «επαναστατική Ρωσία»;;

Αναρχικός:

Οι Μπολσεβίκοι έχουν σφετεριστεί τα πάντα

Είμαι καταδικασμένος σε θάνατο

Emma:

Είπαν έχει καταργηθεί η Θανατική Ποινή

Άλλα διάβαζα στα βιβλία και στα άρθρα

Αναρχικός:

Και πίστεψες τους «Πλανόδιους εμπόρους της Επανάστασης»;;

Οι φυλακές είναι γεμάτες από αγρότες

~ ~ ~ ~

Emma:

15 ολόκληροι μήνες

Χρειάστηκαν

Να καταλάβω τι γίνεται

Νέοι χαλκάδες

Βάραναν στα Όνειρά μου

Πολεμούσα την απογοήτευση με κάθε τρόπο
Δεν μπορούσα να παραιτηθώ
Αλλά μπροστά μου απλωνόταν
Το εφιαλτικό κράτος των Μπολσεβίκων
Εξευτέλιζαν
Καταπίεζαν
Βίαζαν...

~ ~ ~ ~

Sadraskaya:

Νέοι χαλκάδες
Βάραναν στα Όνειρά μου

Emma:

Διέλυαν
Κάθε επαναστατική πνοή...

~ ~ ~ ~

Αναρχικός:

Το έδαφος είναι πιο ζεστό
Από τα κρύα τους χέρια

~ ~ ~ ~

Σύζυγος Zorin:

Θα δημοσιεύσεις ονόματα Κομμουνιστών;

Zorin:

Κανείς δεν θα σε πιστέψει

Emma:

Δεν θα συσκοτίσω την αλήθεια
Η σιωπή είναι συγκατάθεση στα εγκλήματα
Δεν θα παραδώσω όμως κι ανθρώπους
Στο έλεος της ΤΣΕΚΑ

~ ~ ~ ~

Yaraslaf:

Ξαφνικά
Ένα σκοτεινό δωμάτιο
Με πολλούς μαλόλετκι
Στιβαγμένους
Μου πήραν τα δακτυλικά αποτυπώματα
Επειδή η μαμά ήταν «ταξικός εχθρός»
Αφού είχα πάρε-δώσε μαζί της
Ήμουν κι εγώ
«Κοινωνικά επικίνδυνο στοιχείο»

Γιατρός:
Πόσο;;;

Φύλακας:
48

Αναρχικός:
Πεινάω!
Θέλω Φύλλο πορείας για Αναρρωτήριο

Φύλακας:
Γδυθείτε!

Γιατρός:
Γδύσου!
Anus znaet
Ο Κώλος ξέρει
Δεν είναι ώρα ακόμη
Κι εκτός αυτού
Δεν είμαι το φιλόνηρωπο αντίβαρο
Που φαντάζεσαι

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:
Η μερίδα φαγητού δεν επαρκούσε ποτέ
Είχα βα-ρε-θεί
Τα λουκάνικα αίματος...
Έβλεπα συνέχεια στη θέση των ματιών
Κοιλότητες
Ή βαθουλώματα...
Γι' αυτό είσαι εδώ;;

Αναρχικός:
Η ποινή ήταν δέκα χρόνια.
«Κεφάλαιο χαμηλής απόδοσης» πια
Σωστά μάντεψες!

Alexei Stakhanov:
Εγώ!
Δικαιούμαι όχι απλώς διπλάσια ποσότητα τροφής
Αλλά ορθολογική αξιοποίηση εργασίας

Αναρχικός:
Μα στο ίδιο Κελί είσαι
Μαζί μου!
Ρουφιάνε

Αναρχικός:

Εκείνο το παγωμένο βράδυ είχα μόνο 15 κιλά δέρμα
Εσωτερικά όργανα
Και εγκέφαλο...

~ ~ ~ ~

Αναρχικός:

Εδώ και η αναπνοή σου περνά από λογοκρισία!

Emma:

Μα!

Μα η επανάσταση δεν έχει και βία;;

Αναρχικός:

Πήγαινε να μοιράσεις ένα φυλλάδιο του Kropotkin
Και θα δεις

Emma:

Όχι!

Όχι!

Δεν μπορώ να δεχτώ ένα τέτοιο κατηγορητήριο

Αναρχικός:

Πρώτα απ' όλα
Φύγε απ' το σπίτι του Σοβιέτ
Πήγαινε κάπου έξω
Να ζήσεις μόνη σου
Και θα βρεις τα επιχειρήματα που χρειάζεσαι

~ ~ ~ ~

Yaraslaf:

Η αγαπημένη μου «χλέμπουσκα»
Το ψωμάκι μου
Να παρατείνω την ηδονή
Την ηδοβή σε κομμάτια
Η Πείνα καταστρέφει την Ψυχή
Οι ώρες δεν περνούν
Και το μυαλό έχει κολλήσει
Έχει κολλήσει το μυαλό
Έχει κολλήσει...
Σκέφτεσαι μόνο τα ψίχουλα
Πως να τα κάνεις μικρές μπαλίτσες
Να παρατείνω την κατανάλωση
Και την ηδονή...

Τσιγγάνα:
Μπορώ να σε καταδώσω για «παράνομο ανθρωπισμό»

Emma:
Η γυναίκα αιμορραγεί

Τσιγγάνα:
Της άξιζε

Αναρχικός:
Ήταν συνεργάτιδα του Κουμ

Υπηρέτρια:
Κάνει τόσο κρύο...

Τσιγγάνα:
Μπορείς να προσεύχεσαι ελεύθερα
Την άλλη φορά όμως
Φρόντισε να σ' ακούει μόνο ο Θεός

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:
Δεν ήταν ο Κόκκινος Στρατός
Εμείς!
Οι Ποβστάντσι εξεγερθήκαμε
Ξέρεις ποιός Νορμίροβσικ μου καθορίζει τη νόρμα;;
Ευγενείς απ' την αυλή του Τσάρου
Προσλαμβάνουν κι απολύουν
Δίνουν ή στερούν τις μερίδες ψωμιού
Τιμωρούν ή με στέλνουν στην Cheka
Για «αντεπανάσταση»
Χα Χα Χα
Και να φανταστείς
Δεν ήμουν καν Οτκάζτσικ
Ήμουν διακεκριμένος Οτλίτσνικ...
Χα Χα Χα

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:
Πόσο ζυγίζει αυτή η μερίδα;

Στρατιώτης:
Όσο είναι κανονισμένο

Alexei Stakhanov:
Να ζυγιστεί ξανά

Στρατιώτης:

Η σοβιετική εξουσία σε ποτίζει και σε ταΐζει
Και δεν είσαι κι ευχαριστημένος;;

~ ~ ~ ~

Αναρχικός:

Αν απλώσεις να φας
Γίνεσαι ταξικός εχθρός
Η Πείνα είναι Κίνητρο για δουλειά
Είναι όμως και τιμωρία

Alexei Stakhanov:

Είπα ένα ανέκδοτο εν ώρα εργασίας...
Μου έδωσες υπόσχεση όμως!
Όλη η οικουμένη θα διαβάζει για μένα

Αναρχικός:

Άρπαξε το μαχαίρι απελπισμένε

Alexei Stakhanov:

Εκδικήσου για τις προσβολές

Αναρχικός:

Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε

Alexei Stakhanov:

Δεν έχουμε καμιά ελπίδα

Αναρχικός:

Δεν έχουμε καμιά σωτηρία

Alexei Stakhanov:

Είμαστε τα Πλήθη

Αναρχικός:

Των Ξοφλημένων

~ ~ ~ ~

Emma:

Δεν μπορώ!
Να γίνω εξάρτημα αυτού του διαβολικού μηχανισμού
Η Ιστορία δεν είναι παράθεση γεγονότων
Η ανθρώπινη διάσταση δίνει τον παλμό
Κι όσοι μετείχαμε
Είδαμε το Όραμα μας
Να βιάζεται και να γκρεμίζεται

Emma:

Πορνεία κι «επαναστατημένη» Ρωσία;;
Δεν θέλω να πιστέψω αυτή τη φρίκη...

Alexander:

Ας έρθει μαζί μας στην Astoria

Emma:

Στο Σπίτι του Σοβιέτ οι μερίδες είναι πλουσιότερες

Παντού ερείπια πια στο Πέτρογκραντ
Σπίτια ρημαγμένα
Δρόμοι έρημοι
Άνθρωποι περιφέρονται σαν Ζωντανοί-Νεκροί
Ακόμη και τα νεκροταφεία είναι αφρόντιστα...

~ ~ ~ ~

Φύλακας:

Τα Κορμιά είναι κρατική περιουσία
Θες να πας ακόμη πιο βαθιά;;
Δολιοφθορά στην περιουσία του Κράτους;;;

Γιατρός:

Οι Κλινο-Ημέρες είναι χαμένες μέρες
Κι εξ' άλλου είπα
Είναι νωρίς!
Το Έρμα δεν αδειάζει για του Ψύλλου το Πήδημα!
Δεν θα μας μείνει κανείς για δουλειά
Η άρνηση εργασίας είναι έγκλημα

~ ~ ~ ~

Emma:

Δεν είναι ώρα να πιστεύω τέτοιες ιστορίες
Πρέπει να περιμένω...

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:

Τα πρόσωπα ήταν κάτισχνα
Ρυτιδιασμένα
Τα μάγουλα ρουφηγμένα
Αντί για στομάχι υπάρχει ένας λάκκος
Πόδια σκελετωμένα
Με δυσκολία στο περπάτημα
Φοβήθηκα!
Φοβήθηκα να τους μοιάσω
Μ' ακούσζςζς;;;;;

Υπηρέτρια:

Τα όπλα των τσάρων χρησιμοποιείτε
Τί άλλαξε;;

~ ~ ~ ~

Yaraslaf:

Ήμουν κι εγώ Παιδί του Λιμού
Της Κολεκτιβοποίησης
Των μαζικών συλλήψεων
Παντού έβλεπες τα Παιδιά των Δρόμων
Στους υπονόμους
Στα κιόσκια υπαίθριων ανακοινώσεων
Στους νεκρικούς θαλάμους
Στα Νεκροταφεία
Στα ουρητήρια
Μετά μας μάζεψε η έφοδος
Η «Οσόμποε Σοβεστάνιε» νομοθέτησε ότι στα 12 έτη
Μπορούσα να κριθώ «Ένοχη»
Κι αφού η μάνα μου είχε κλέψει κάτι σπόρους
Για να με ταΐσει
Κρίθηκα «συνεργός»

~ ~ ~ ~

Αναρχικός:

Αν μιλήσεις στον διπλανό
Γίνεσαι υποκινητής ταραχών
Στην Ανα-Διαπαιδαγώγηση είναι όλα ένα παιχνίδι
Παιχνίδι βίαιο
Μηδενικού αθροίσματος...

~ ~ ~ ~

Αναρχικός:

Κι όμως

Alexei Stakhanov:

Κι όμως

Αναρχικός:

Τα Πουλιά πάντα θα ερωτεύονται

Alexei Stakhanov:

Στην έκσταση της ανανέωσης

Αναρχικός:

Στο Μυστήριο της ωρίμανσης

Emma:

Με προβλημάτιζε που οι αγορές γέμιζαν
Κρέατα
Ψάρια
Σαπούνι
Πατάτες
Ακόμη και παπούτσια
Πως έφταναν στην αγορά τα αγαθά;;
Και ποιός τα διακινούσε;;
Αφού οι αγρότες πεινούσαν...

~ ~ ~ ~

Pabyeda:

Σε όσες μας πήραν τα μωρά
Παραφρονήσαμε...

~ ~ ~ ~

Ψυχίατροι:

Εμπρός της γης οι κολασμένοι
Της πείνας σκλάβοι εμπρός-εμπρός
Το δίκιο απ' τον κρατήρα βγαίνει
Σα βροντή σαν κεραυνός

~ ~ ~ ~

Sadraskaya:

Η Γη της Επαγγελίας
Δεν είναι παρά μόνο ένας Εφιάλτης

Yaraslaf:

Βιάζουν
Καταπιέζουν

Sadraskaya:

Εξευτελίζουν

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:

Ο πανίσχυρος Κεραυνός

Αναρχικός:

Η συντριβή της Πέτρας

Alexei Stakhanov:

Κι όμως

Αναρχικός:
Κι όμως...

~ ~ ~ ~

Γιατρός:
Μόνο όταν δεν υπήρχε τίποτα από τον όγκο του κώλου
Όταν δεν υπήρχαν πια οπίσθια
Και παρέμενε απλώς μόνο ένας κορμός
Να στηρίζεται σε δύο ραβδιά
Τότε μόνο!
Μπορούσα να χαρακτηρίσω τον κρατούμενο
Ως «ασθενή».
Αλλιώς κινδύνευα κι εγώ...

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:
Τα Δέντρα με το λευκό σάβανό τους

Αναρχικός:
Η κατήφεια
Και το Πάθος...

Alexei Stakhanov:
Μισο-Ανθρώπινα

Αναρχικός:
Μισο-Θηριώδη

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:
Χώρισε το ψωμί σε μερίδες;;
Κάποιος παραμονεύει να στο αρπάξει
Ένας Πομοετσνίκι
Σαν κι εμένα...
Ή το χλαπάκιασες μονομιάς;;
Είσαι τελειωμένος
Ένας Ντοχοντιάγκι
Σαν κι εμένα...

~ ~ ~ ~

Ψυχίατρος:
Πόσους να τσεκάρω για τρελλους;;
Δεν γινόταν

Στρατιώτης:

Όποιος δεν δουλεύει
Δεν τρώει
Είναι εχθρός του Κράτους

Alexander Berkman:

Τίποτα δεν ήταν όπως υποσχόταν

~ ~ ~ ~

Rabyeda:

Yaraslaf!
Yaraslaf!
Yaraslaf!
Yaraslaffffffff...
Αρπάξατε την κόρη μου
Σε ποιό λαγκπούνκτ την κλείσατε;;;;
Να της διδάξετε την ανηθικότητα των κόντολάγκερ
Να ακολουθεί τον κτηνώδη κώδικα της Ιεραρχίας
Να ζει χωρίς οίκτο
Να μην γνωρίζει καν
Ποια Μάνα τη γέννησε...

~ ~ ~ ~

Ψυχίατρος:

Οι Γυναίκες γεννούν
Αλλά υπήρχε φόβος
Να συνηθίσουν να αγαπώσι τα παιδιά τους
Υπό ιατρικήν επιτήρησιν
Είναι καλύτερα!
Προστατεύεται ο «χρυσός τους ιδρώτας»...

~ ~ ~ ~

Alexei Stakhanov:

Μάτωσα!
Πάγωσα!
Υπέφερα!
Ξεπέρασα τα όρια παραγωγής
Στο όνομα της επανάστασης
Ένας απλός Ποβστάντσι
Πεινάω
Πεινάω
Πεινάωωωωωωωω...

Yaraslaf:

Τί σημαίνει
Τί σημαίνει
Τί σημαίνει εξάντληση;;
Ακόμη κι ο Ήλιος
Ποτέ δεν έστρεφε
Το βλέμμα πάνω μας
Τί σημαίνει ετοιμοθάνατος;;

Alexei Stakhanov:

Την τρομερή ώρα της Κρίσης

Αναρχικός:

Της Κρίσης

Alexei Stakhanov:

Κι όμως

Αναρχικός:

Κι όμως...

~~~~

Sadraskaya:

Μέρα - Νύχτα
Μέρα - Νύχτααααααα
Στο Λιμάνι έκανε κρύο
Οι ταλλυμάνηδες μας αγριοκοιτούσαν
24 ώρες
Φορτώναμε σιδηρογραμμές
Χτίζαμε τούβλα
Μέρα - Νύχτα
Μέρα - Νύχτα
Κάρφωνα συνέχεια
Μια σκαλωσιά
Κι αυτή έπεφτε
Έπεφτε
Έπεφτε
Ακούς!
Σκοτείνιαζε...
Άναβαν τα ηλεκτρικά φώτα
Όχι!
Δεν πρέπει να κοιμηθώ
Μέρα - Νύχτα
Μέρα - Νύχτα
Μέρα - Νύχτα
Αν δεν σηκώσω τη σκαλωσιά
Θα με πάρουν
Για «Προληπτική Θεραπεία»
Κάρφωνα συνέχεια

Έκλειψα λίγο μαύρο ψωμί
Πεινούσαααα...
Νύχτα - Μέρα
Νύχτα - Μέρα
Νύχτα - Μέρα
Νύχτα - Μέρα
Γυναίκες
Γυναίκες στα Ορυχεία
Με φτυάρι
Και αξίνες
Αμέσως άναβαν τα ηλεκτρικά φώτα
Παντού Κατάσκοποι
Σκοτείνιαζε
Σκοτείνιαζε
Σκοτείνιαζε
Σκοτείνιαζε...

~ ~ ~ ~

Φύλακας:

Επιθεωρούσα τη δουλειά των γυναικών
Η Σαντράσκαγια έκανε συνέχεια λάθη
Δεν ήταν αρκετό να της ελαττώνω την τροφή
Έπρεπε να την κλείνω και στο Πειθαρχείο
Όσο πιο ανυπάκουη γινόταν
Όσο πιο ανυπάκουη
Τόσο ηδονικότερη η εκσπερμάτιση
Πάνω στη λευκή της σάρκα
Με έφτυνε
Και έλεγε πως σιχαινόταν
Απαγόρευσα εντελώς την τροφή στο Κελί της
Πέθανε από πελάγρα
Την είχα ερωτευτεί...
Πήρα προαγωγή
Και έγινα Φύλακας...

~ ~ ~ ~

Sadraskaya:

Θέλω το παιδί μουυυ...
Κάρφωνα συνέχεια μία σκαλωσιά
Σκοτείνιαζε κι αυτή έπεφτε
Σκοτείνιαζε κι αυτή έπεφτε
Κάρφωνα συνέχεια μία σκαλωσιά
Σκοτείνιαζε κι αυτή έπεφτε
Σκοτείνιαζε κι αυτή έπεφτε...

Yaraslaf:

Στο κρεβάτι δίπλα μου
Η Sasha
Ξυ-πόλητη
Και νεκρή
Και νεκρή
Και νεκρή...
Φοβάμαι!
Μαμά
Μαμά
Μαμά
Μαμάααααα...

~ ~ ~ ~

Αναρχικός:

Σαν αποξηραμένο δείγμα ανθρώπου
Γατζωμένο στ' απομεινάρια
Της ανθρώπινης κατάστασης

Emma:

Δεν μπορώ να μου το συγχωρήσω
Μου το είπες από την αρχή...

~ ~ ~ ~

Άνδρας:

Νομίζεις μας κολακεύει;;
«Κοινό Αίσθημα»;;
Στο ίδιο σκηνικό;;

Γυναίκα 2η:

Πάντα μ' ένα μοιρολατρικό
Απόφθεγμα στη Γλώσσα!

Γυναίκα 1η:

Χμ!
Υπερβολικά πικραμένα

Γυναίκα 3η:

Ο «σχεδόν πόλεμος»

Γυναίκα 2η:

Με τον αδιέξοδο Ψίθυρο της Καρδιάς;;

Γυναίκα 1η:

«Στην Υγεία» μου πίνουν Καταδότες

Άνδρας:

Τα σπλάχνα του Πόνου μονίμως γόνιμα

Γυναίκα 1η:

Περίμενα να δω πότε θα έλειπαν οι Γείτονες

Γυναίκα 3η:

Με το τεράστιο Bulldog

Γυναίκα 2η:

Να ξεγλιστρήσω

Άνδρας:

Εμένα ποτέ δεν με γαύγιζε...

Σημειώσεις:

Buford = Ονομαζόταν το καράβι, το οποίο μετέφερε την Emma Goldman και τον Alexander Bergman στη Ρωσία, κατά την απέλασή τους από την Αμερική.

Μάτουςκα = Αγαπημένη

Ντουμπινούσκα = Αγρότης

Έρμα = Κατώτερη εργατική δύναμη

Γοβνιουκ = Αρσενικό ουσιαστικό
Προφορά = γκοβνιουκ
Ερμηνεία = μπάσταρδος, τιποτένιος

Rabyeda = Γυναικείο όνομα, που σήμαινε «Νίκη»

Yaraslaf = Γυναικείο όνομα, που σήμαινε «Δυνατός»

Τα ρώσικα ονόματα ήταν κυρίως σλάβικης προελεύσεως. Όταν επιβλήθηκε ο φεουδαρχικός τσαρισμός, οι άνθρωποι υποχρεώθηκαν σε χρήση χριστιανικών κυρίως ονομάτων. Όταν επιβλήθηκε ο μπολσεβικισμός, οι άνθρωποι υποχρεώθηκαν εκ νέου σε παραγκωνισμό των χριστιανικών στοιχείων και χρήση σύγχρονων ονομάτων.

Σπίτι του Σοβιέτ = Διέμεναν τα πλέον δραστήρια μέλη του Κόμματος

Οχράνα = Υπηρεσία για την προστασία της Δημόσιας Ασφαλείας και Τάξης
Σώμα μυστικής αστυνομίας της Ρωσικής Αυτοκρατορίας
Τμήμα του Υπουργείου Εσωτερικών Υποθέσεων

Cheka = Πανρωσική Έκτακτη Επιτροπή για την Καταπολέμηση της Αντεπαναστάσεως και του Σαμποτάζ παρά το Συμβούλιο Λαϊκών Επιτρόπων της ΡΣΟΣΔ

ΡΣΟΣΔ = Ρωσική Σοσιαλιστική Ομοσπονδιακή Σοβιετική Δημοκρατία

Zorin = Επικεφαλής της Σοβιετικής Κυβέρνησης που υποδέχεται την Emma Goldman κατά της άφιξή της στο ρωσικό έδαφος

Βλασοβίτες = Στρατιωτική μονάδα, αποτελούμενη από αιχμαλώτους των Γερμανών που κατατάχθηκαν σε ένοπλα σώματα του εχθρού και συνεργάστηκαν με τους Ναζί.
Επικεφαλής του εγχειρήματος αυτού ήταν ο στρατηγός Βλασόφ, ο οποίος ήταν ήδη αξιωματικός επ'ανδραγαθία με σταδιοδρομία στον Κόκκινο Στρατό και κομβική πορεία στο Κομμουνιστικό Κόμμα

Σταχανοβίτες = Όσοι κατάφερναν κατάφερναν την απαιτούμενη ποσοστιαία εργασία
Η ονομασία προέρχεται από τον ανθρακορύχο Αλεξέι Γκριγκορίεβιτς Σταχάνοβ

Μπολσεβίκος = Πολιτική φράξια του μαρξιστικού Ρωσικού Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόμματος, ΡΣΔΕΚ, το οποίο διασπάστηκε από τη φράξια των Μενσεβίκων στο 2ο Συνέδριο του Κόμματος το 1903.

Κολχόζνικ = Μετέχοντες στα κολχόζ, συλλογικές φάρμες, αποτελούμενες από 50 έως 100 οικογένειες και στην ουσία αντικατέστησαν τις φάρμες

Ζηνόβιεφ = Ένας από τα επτά μέλη του πρώτου Πολιτμπρό, που ιδρύθηκε το 1917 για να διευθύνει την Μπολσεβίκικη Επανάσταση: Λένιν, Ζινόβιεφ, Κάμενεφ, Τρότσκι, Στάλιν, Σοκόλνικοφ και Μπουμπνό

Επί μακρών επικεφαλής της Κομμουνιστικής Διεθνούς και αρχιτέκτονας πολλών αποτυχημένων προσπαθειών να μετατρέψει τη Γερμανία σε κομμουνιστική χώρα στις αρχές του 1920.

Το 1926 εξαιλείφεται από την Πολιτική από τον ανταγωνιστή του, τον Ιωσήφ Στάλιν, ο οποίος έσυρε τον Ζηνόβιεφ στη Δίκη των Δεκάξι, το 1936.

Εκτελέστηκε τον Αύγουστο του 1936.

Μπάριν = Αφέντης

Ëδ τβοιο мать = Υβριστική έκφραση

Προφορά = ιομπ τβοιου ματ

Ερμηνεία = Γαμώ τη μανά σου

Άντε γαμήσου

Ëβать мозги = Υβριστική έκφραση

Προφορά = ιεμπατ' μοζγκι

Ερμηνεία = κόβω κεφάλια

Κιπάτοκ = Νεροζούμι με αλεύρι

Μαλόλετκα = Ανήλικοι

Υγολοννικι = Υπότροπος Εγκληματίας

Απυς ζναετ = Ο Κώλος ξέρει

Όταν αποστεωνόταν εντελώς η περιοχή του κώλου, τότε κρίνονταν οι άνθρωποι ως «Κεφάλαιο χαμηλής απόδοσης» και απελευθερώνονταν από το στρατόπεδο κράτησης, κάτι που ωστόσο επέσυρε άλλα δεινά.

Χλέμπουσκα = Ψωμάκι

Κουμ = Στρατολόγος πληροφοριοδοτών

Ποβστάντσι = Εθελοντές μαχητές

Νορμίροβσκ = Ομαδάρχης οργάνωσης όγκου εργασίας

Οτκάζτσικ = Αρνητής εργασίας

Κλινο-Ημέρες = Ημέρες ιατρικής αδείας

Οσόμποε Σοβεστσάνιε = Ειδική Επιτροπή εκδίκασης υποθέσεων ανηλίκων

Νόμος του 1935 = Το 1935 οι Σοβιετικές Αρχές ψήφισαν ένα ανήκουστα επαχθές κείμενο, σύμφωνα με το οποίο παιδιά στην ηλικία των 12 ετών μπορούσαν να κριθούν ένοχα, όπως οι ενήλικες.

Πομοετονίκι = Σκουπιδοροφήχτρες

Ντοχοντιάγκι = ξοφλημένοι

Λαγκπούνκτ = Στρατόπεδο συγκέντρωσης για παιδιά

Κόντολάγκερ = Στρατόπεδο συγκέντρωσης

Ταλλυμάνηδες = Ελεγκτές εκφόρτωσης στα λιμάνια

Δούμα = Σκέψη

Απλούστευση του όρου «*Ντουμαμπογιάρσκαϊα*», που αφορούσε σε ένα είδος Κρατικού Συμβουλίου, μία Βουλή Ευγενών-Βογιάρων, θεσμικά δημιουργημένος προς αρωγή στον διοικητικό μηχανισμό και στη λήψη αποφάσεων του τσάρου.

Κατά τον 16ο και 17ο αιώνα ονομαζόταν «*Ζέμσκαϊα Ντούμα*», κάτι σαν τα *Etats-Généraux* της γαλλικής μοναρχίας, συνελεύσεις αντιπροσώπων διαφόρων ομάδων.

Στις αρχές του 20ου αιώνα και κατά τη διάρκεια των αναταραχών στη Ρωσία ονομαζόταν «*Γκορόντσκαϊα Ντούμα*», δημοτικό συμβούλιο δηλαδή, αφού «*γκορόντ*» σημαίνει «*πόλη*».

Βιβλιογραφία:

- Μπελογιάννης Νίκος, «Σταλινισμός - Η τέταρτη μονοθεϊστική θρησκεία», Εκδόσεις Άγρα, Αθήνα 2012.
- Παππά Έλλη, «Μύθος και Ιδεολογία στη ρώσικη επανάσταση», Εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της Εστίας, Αθήνα.
- Ραφαηλίδης Βασίλης, «Η μεγάλη περιπέτεια του μαρξισμού», Εκδόσεις του Εικοστού πρώτου αιώνα, Αθήνα 1999.
- Συλλογικό, «Ο Στάλιν και 3η Διεθνής», μτφρ Τίμος Παπακώστας, Εκδόσεις Γλάρος, Αθήνα.
- Συλλογικό, «Τί είναι Κομμουνισμός», μτφρ Ειδική Επιτροπή, Εκδόσεις Νέοι Καιροί, Αθήνα 1975.
- Alexopoulos Golfo, «Αρρώστια κι απανθρωπιά στα Γκουλάγκ του Στάλιν», μτφρ Ιλία Βαϊδη, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2023.
- Applebaum Anne, «Γκουλάγκ: Η αληθινή ιστορία» μτφρ Τσίτσα Ελευθερία, Εκδόσεις Ιωλκός, Αθήνα 2009.
- Arendt Hannah, «Η Ανθρώπινη Κατάσταση», μτφρ Στέφανος Ροζάνης & Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος, Εκδόσεις Γνώση, Αθήνα 1986.
- Arendt Hannah, «Το Ολοκληρωτικό Σύστημα», μτφρ Γιάννης Λάμπας, Εκδόσεις Ευρύαλος, Αθήνα 1988.
- Arsic Draginia, «Κοινωνικές & Οικονομικές ρίζες του Σταλινισμού», μτφρ Λευτέρης Μαυροειδής, Εκδόσεις Ωκεανός, Αθήνα 1975.
- Berkman Alexander, «Η Ρώσικη Τραγωδία», μτφρ Νίκος Παπαδόπουλος, Εκδόσεις Άρδην, Αθήνα 1997.
- Buharin Nikolai, «Το αλφάβητο του κομμουνισμού», μτφρ Πολιτικό Καφενείο, Εκδόσεις Αλφειός.
- Carr Edward, «Μικρή ιστορία της Ρωσικής Επανάστασης», μτφρ Ανδρέας Παππάς, Εκδόσεις Πατάκης, Αθήνα 2016.
- Cassirer Ernst, «Ο Μύθος του Κράτους», μτφρ Στέφανος Ροζάνης & Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος, Εκδόσεις Γνώση, Αθήνα 1991.
- Claudín Fernando Pontes, «Η κρίση του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος», Τόμος Α, μτφρ Δήμος Βέργης, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1981.
- Claudín Fernando Pontes, «Η κρίση του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος», Τόμος Β, μτφρ Δήμος Βέργης, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1981.

- Clif Tony, «Κρατικός καπιταλισμός στη Ρωσία», μτφρ Ανδρέας Μιαούλης, Εκδόσεις Παρουσία, Αθήνα 1983.
- Courtois Stéphane, «Η μαύρη βίβλος του Κομμουνισμού», μτφρ Αλέξης Εμμανουήλ & Αγγελική Ξύδη, Εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της Εστίας, Αθήνα 2001.
- Courtois Stéphane, «*Communisme et totalitarisme*», Éditions Perrin, Paris 2009.
- Fitzpatrick Sheila, «Οι σύμβουλοι του Στάλιν», μτφρ Γιώργος Μπαρουξής, Εκδόσεις Μεταίχμιο, Αθήνα 2018.
- Foucault Michel, «Η γέννηση της Βιοπολιτικής», μτφρ Βασίλης Πατσογιάννης, Εκδόσεις Πλέθρον, Αθήνα 2012.
- Geren Daniel, «Ούτε Θεός ούτε Αφέντης», μτφρ Ι. Γαλανόπουλος, Εκδόσεις Σπηλιώτη, Αθήνα.
- Gerhke Wolfgang, «Σταλινισμός – Ανάλυση και κριτική», μτφρ Δημήτρης Μαριάκας, Εκδόσεις Δελφίνι, Αθήνα 1996.
- Gervis Giovanni, «Εργάτης και νεύρωση», μτφρ Μαρία Τσοσκούνογλου, Εκδόσεις Στοχαστής, Αθήνα 1978.
- Goben, «Η Ρώσικη Επανάσταση», μτφρ Νίκος Αλεξίου, Εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα 1997.
- Goldman Emma, «Η απογοήτευσή μου στη Ρωσία», μτφρ Δέσποινα Κερεβάντη & Γιάννης Βαλούρδος, Εκδόσεις Σπηλιώτη, Αθήνα. Εκδόσεις Απόπειρα, Αθήνα 2009.
- Herzog Philippe, «*La société au rounoir*», Éditions Julliard, Paris 1994.
- Jerome Jerome, «Η νέα Ουτοπία», μτφρ Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Ελεύθερη διανομή υπό άδεια Creative Commons,, Αθήνα 1893.
- Kofler Leo, «Σταλινισμός και γραφειοκρατία», μτφρ Σταύρος Καμπουρίδης, Εκδόσεις Αναγνωστίδη, Αθήνα.
- Lenin Vladimir, «Για την ειρηνική συνύπαρξη», μτφρ Δ. Σαρλής, Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα 1964.
- Lenin Vladimir, «Κράτος κι Επανάσταση», μτφρ Αντόνιο Σολάρο, Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα 1976.
- Lenin Vladimir, «Τί να κάνουμε;», μτφρ Π. Αντύπας, Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα 1964.
- Levin Andrew, «Η γενική βούληση», μτφρ Γιώργος-Ίκαρος Μπαμπασάκης, Εκδόσεις Στάχου, Αθήνα 2000.
- Marx Karl, «Κείμενα για την οικονομική κρίση», μτφρ Χρήστος Μπαλωμένος, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 2011.

- Medvedev Zhores, «Ο άγνωστος Στάλιν», μτφρ Κώστας Αθανασίου, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2004.
- Meyer Catherine, «Η μαύρη βίβλος της ψυχανάλυσης», μτφρ Δροσούλα Τσαρμακλή, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2007.
- Mounier Emmanuel, «Communisme, anarchie et personnalisme», Éditions du Seuil, Paris 1966.
- Negri Antonio, «Από τον εργάτη-μάζα στον κοινωνικό-εργάτη», μτφρ Χρήστος Νασιός, Εκδόσεις Κομμούνια, Αθήνα 1983.
- Reiman Michal, «Εν ονόματι του Μαρξ», μτφρ Τίμος Παπακώστας, Εκδόσεις Γλάρος, Αθήνα 1983.
- Rühle Otto, «Η πάλη ενάντια στον φασισμό αρχίζει με την πάλη ενάντια στον μπολσεβικισμό», μτφρ Νίκος Αλεξίου, Εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος,, Αθήνα 2013.
- Shalamon Varlam, «Ιστορίες από την Κολιμά», μτφρ Μπακοπούλου Ελένη, Εκδόσεις Ίνδικτος, Αθήνα 2011.
- Solenitzin Alexander, «Αρχιπέλαγος Γκουλάγκ», μτφρ Κύρας Σίνου, Εκδόσεις .
- Stalin Joseph, «Οικονομικά προβλήματα του Σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ», Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 2009.
- Stalin Joseph, «Ο μαρξισμός και το εθνικό ζήτημα», μτφρ Χρύσα Χατζηβασιλείου, Εκδόσεις Ειρήνη, Αθήνα.
- Sunorov Victor, «Στάλιν - Το Μεγάλο Σχέδιο», μτφρ Δημήτριος Σταυρόπουλος, Εκδόσεις Eurobooks, Αθήνα 2016.
- Szasz Thomas, «Η βιομηχανία της τρέλας», μτφρ Κλεάνθης Γρίβας, Εκδοτική Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 2006.
- Volin, «Η άγνωστη Επανάσταση», Τόμος Α', μτφρ Σεραφείμ Ζάκκας, Εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη, Αθήνα 1975.
- Volin, «Η άγνωστη Επανάσταση», Τόμος Β', μτφρ Σεραφείμ Ζάκκας, Εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη, Αθήνα 1976.
- Volin, «Η Ρώσικη Επανάσταση», μτφρ Γιώργος Τσιριγγούλης, Εκδόσεις Καινά Δαιμόνια, Αθήνα 2017.
- Volkogonov Dmitri, «Θρίαμβος και Τραγωδία», Βιβλίο Α' - Μέρος Α', μτφρ Ομάδα Μεταφραστών των Εκδόσεων, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1989.
- Volkogonov Dmitri, «Θρίαμβος και Τραγωδία», Βιβλίο Α' - Μέρος Β', μτφρ Ομάδα Μεταφραστών των Εκδόσεων, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1989.

- Volkogonon Dmitri, «Θρίαμβος και Τραγωδία», Βιβλίο Β' - Μέρος Α', μτφρ Ομάδα Μεταφραστών των Εκδόσεων, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1989.
- Volkogonon Dmitri, «Θρίαμβος και Τραγωδία», Βιβλίο Β' - Μέρος Β', μτφρ Ομάδα Μεταφραστών των Εκδόσεων, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1989.

Συντελεστές:

Emma Goldman: Ειρήνη Γουργιώτη
Alexander Berkman: Γιώργος Μαυρουδής
Zorin: Πάρης Πελέκης
Σύζυγος Zorin: Μαρία Ιωάννου

Sadraskaya: Ευαγγελάκη Κωνσταντίνα
Yaraslaf: Χριστίνα Νικολούλια
Rabyeda: Όλγα Τσιμούρτου
Αναρχικός: Βασιληάς Νίκος
Alexei Stakhanov: Στέφανος Γιοβανόβσκι
Πόρνη: Βανέσα Κορομπίλια
Τσιγγάνα: Βάσια Ευαγγελοπούλου
Υπηρέτρια: Βασιλική Ντουρντουρέκα

Ψυχίατροι: Έμμυ Καγιά
Μωραΐτη Χριστίνα
Γιατρός: Νίκος Μακρής
Στρατιώτης: Νίκος Καραδήμος
Φύλακας: Νίκος Παπαγεωργίου

~ ~ ~

Νεαροί αναζητητές της Α-Λήθειας:

Γυναίκα 1η: Άρτεμη Μπούταλη
Γυναίκα 2η: Κωνσταντίνα VonSi
Γυναίκα 3η: Καλλιόπη Χαροκόπου
Άνδρας: Βασιληάς Νίκος

~ ~ ~

Κείμενο & Σκηνοθεσία: Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
Εικονοληψία: Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
Ηχοληψία, Επιμέλεια Ήχου & Μίξη: Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
Montage & Επιμέλεια Video: Ευαγγελία Τυμπλαλέξη

Μουσική:

- Sacrifice doth call - Phaëthon
- Back from beyond nigrum somnum - Lucifers children
- Glory box - Lucid Grave
- A fine day to die - Blackbraid
- Aurochs_UR
- Autumnal hearts ablaze - Blackbraid
- Bedtime fears - Stoned Century
- Pathway to nothing - Atrium carceri
- Bá kvað völva - Vévaki
- Yig-1 - Cryo chamber
- From the void corrupted - Jon Rob
- Paranormal- Nillow beatz
- Blood - Messa
- Brynhildarljóð - Vévaki
- Torturer - Atrium carceri
- Celestial passage - Blackbraid
- Hhorrors of the mind grand piano stem - William adkins
- Gorin no sho - Jon rob
- Fathers eyes - Lucifers children
- Pilgrim - Messa
- Subterrestrial threshold - Atrium carceri
- Only his shadow - Thousand-limbs
- Warm up - Jon Rob
- Vitrun - Vévaki
- Witching hour - Filip lackovic
- Im susie - Jon Rob
- Brotherhood of satan - Lucifers children

*Το γυροσκόπιο αντίληψης της Ευαγγελίας Τυμπλαλέξη
Οδυνάται για τα κακώς κείμενα στον Πλανήτη.
Νιώθει να πάλλεται
Σε χώρο μαγνητικά απομονωμένο
Και η πυξίδα έχει χαθεί...*